OHK - Muzikologija
Per
BILTEN
1995
78(497.12)(060.55)
54600000101,5
COBISS ©
UNIVERZA V LJUBLJANI - FF

ISSN 1318-167X

Slovensko muzikološko društvo

Slovenian Musicological Society

BILTEN

Urejuje dr. Katarina Bedina

Vsebina

Uvodna beseda 1

Tematski sklop o glasbeni vzgoji v splošnem izobraževalnem sistemu

Pismo dr. Slavka Gabra, ministra RS za šolstvo in šport 3

Drugi prispevki

Aleš Nagode: Posvet o slovenskem glasbenem terminološkem slovarju . 7

Dr. Svanibor Pettan: Nekaj novih izkušenj iz preteklega leta 9

Lidija Podlesnik: Pogovor v knjižnici Oddelka za muzikologijo 11

Izkušnje mladih

1) Zapisi Tempusovih štipendistov

Suzana Ograjenšek 16

Leon Stefania 19

Mateja Jakša 24

Urša Šivic 26

2) Študenti o Slovenskih glasbenih dnevih 1995

Vanja Rebec 28

Anita Grajfoner 30

Špela Tršinar 30

Anuša Volaušek 31

Daniel Celarec 31

Miha Ravnikar 32

Suzana Ograjenšek 33

Društvena dejavnost

Izvlečki iz zapisnika s tretjega občnega zbora (Matjaž Barbo) 35

Poročilo predsednika SMD (dr. Andrej Rijavec) 38

Obiski - Dogodki - Obvestila 40

Novosti s knjižnih polic

Na Oddelku za muzikologijo 43

V Glasbeni zbirki Narodne in univerzitetne knjižnice 48

Filozofska fakulteta Knjižnica Oddelka za muzikologijo UNIVERZA V LJUBLJANI

UVODNA BESEDA

Temni oblaki so se že zbirali nad uredniškim predalom našega Biltena. Kazalo je namreč, da bomo morali "zamrzniti" še drugi tematski sklop - o glasbeni vzgoji v splošnem izobraževalnem sistemu na Slovenskem. Od treh pričakovanih (in obljubljenih) prispevkov smo enega le dočakali: ministrovega. Mag. Franci Okorn, ministrski svetovalec pri Republiškem zavodu za šolstvo, je na uredniško urgenco prav nenavadno reagiral, češ da nima službenih pooblastil, da bi javno nastopal ... (kaj da od njega pravzaprav /"nesramno"/ pričakujemo?). Prof. Darinke Bole pa zlepa ni bilo mogoče najti. Na koncu smo zvedeli, da je zapustila Republiški zavod za šolstvo - in odšla na ljubljansko Pedagoško fakulteto. Tudi od nje torej ne duha in sluha...

Tem bolj nas je razveselilo pismo dr. Slavka Gabra, ministra za šolstvo in šport. Svoj osebni odnos do zborovskega petja na šolah je prijazno stopil s splošnoveljavnim načelnim stališčem o dragoceni in nepogrešljivi obliki glasbeno-estetske vzgoje v šolskem sistemu. Posebej nas je razveselilo, da bo osebno podpiral delo nadpovprečnih šolskih zborov in njihovo uveljavitev zunaj šole. Prvi koraki, ki jih je bil storil v ta namen, prav gotovo imponirajo (dodatno izobraževanje učiteljev in zborovodij, namestitev odgovorne osebe za šolsko zborovstvo), težje pa si predstavljamo, kako si bo povsem odrinjena glasbena vzgoja priborila boljše čase zgolj z novo šolsko zakonodajo. Novi zakon je razgrnjen, vsem na očeh, glasbena vzgoja v njem pa sama po sebi ne obljublja sprememb na boljše. Razumljivo se zdi, da minister zdaj pričakuje od stroke nova merila in predloge za postopno spreminjanje statusa glasbe v šoli - za vse tisto, kar menda ni moglo najti prostora v zakonu. Upajmo, da bodo stroki prišle na misel (poleg novih) tudi davne ideje, ki so bile o tem že napisane - pa ignorirane. Ob željeni renesansi mladinskega zborovstva kajpak ne gre spregledati (obnovljene) skrbi za redno izdajanje sodobne slovenske literature. Nasilno izumrtje Grlice vse predolgo čaka na naslednico; ne vemo ne kje ne pri kom se je zataknil načrt za novo mladinsko glasbeno revijo, ki smo jo z veseljem napovedali tudi v našem Biltenu? Za vmesni čas - dokler take vrste glasilo ne zagleda belega dne - ponujamo prostor v Biltemu SMD vsaj za

pisno razpravljanje o glasbenih problemih v šolstvu. Zato glasbene pedagoge (optimistične kakor zagrenjene) ponovno vabimo k besedi.

V rubriko Drugi prispevki smo uvrstili zanimivo, a nič kaj spodbudno informacijo o strokovnem posvetovanju na temo slovenskega glasbenega terminološkega slovarja. Sledi delovno poročilo Svanibora Pettana o njegovi simpozijski dejavnosti doma in po svetu ter pogovor med Lidijo Podlesnik (študentko tretjega letnika) in Darjo Frelih, bibliotekarko na Oddelku za muzikologijo.

Prof. Rijavec še naprej vzdržuje odlične stike z vodstvom mednarodnega programa Tempus. Pod rubriko Izkušnje mladih najprej objavljamo zapise štirih študentov, ki so bili deležni trimesečnih štipendij za študijski razgled po Angliji. Drugi del te rubrike so izpolnili študenti Oddelka za muzikologijo na temo letošnjih Slovenskih glasbenih dni. Podoba njihovih mnenj žal ni celovita, kakor si jo je želelo uredništvo; med študenti višjih letnikov se je namreč odzvala ena sama študentka. O razlogih za to pa kdaj drugič.

Urednica

TEMATSKI SKLOP O GLASBENI VZGOJI V SPLOŠNEM IZOBRAŽEVALNEM SISTEMU

Spoštovana gospa
izr.prof.dr. Katarina Bedina
/urednica Biltena SMD/

Dovolite, da Vas že v uvodu lepo pozdravim in se Vam zahvalim za poslani pismi s priloženim Biltenom SMD št. 4.

Iz zastavljenih vprašanj lahko razberem, da tudi vas zanima problematika šolskega zborovskega petja, in da bi radi kaj več vedeli o Svetu za glasbeno izobraževanje.

Naj začnem pri slednjem, **pri Svetu za glasbeno izobraževanje**.

S kolegom ministrom za kulturo g. Sergijem Pelhanom sva sredi leta 1992 sprejela Sklep o ustanovitvi Sveta za glasbeno izobraževanje. Imenovala sva 14-članski Svet, predsedstvo in komisije za tekmovanja mladih slovenskih glasbenikov, za sistemska vprašanja glasbenega in baletnega izobraževanja ter za štipendiranje. V sklepu o ustanovitvi Sveta za glasbeno izobraževanje sva določila, da Svet na sejah in v svojih komisijah obravnava pomembnejša organizacijska in vsebinska vprašanja glasbenega in baletnega izobraževanja, svoje predloge pa posreduje obema ustanoviteljema oziroma za kulturo pristojnim organom Republike Slovenije.

V prvem obdobju - do leta 1994 - je delo Sveta uspešno vodil g. Marko Muhih, sedaj pa mu predseduje g. Danijel Škerl.

Oddelek za muzikologijo pri FF v Ljubljani ves čas zastopa ga. dr. Marija Bergamo, imena ostalih članov Sveta in posameznih komisij prilagam v prilogi.

V preteklem obdobju se je Svet skupaj s komisijami ukvarjal predvsem s tekmovanji mladih slovenskih glasbenikov in baletnih plesalcev, z zagotavljanjem materialnih sredstev za omenjena tekmovanja, z vstopom v med-

narodne asociacije /EMCY, EMU/, z udeležbo mladih glasbenikov, plesalcev na mednarodnih tekmovanjih ter glasbenih pedagogov na mednarodnih posvetih v tujini, kakor tudi doma. Svet je obravnaval Koncepcijo osnovnega glasbenega izobraževanja v Republiki Sloveniji in kasneje še teze na nov Zakon o glasbenih šolah. Razpravljal je tudi o novi šolski zakonodaji, še zlasti o Zakonu o osnovnih šolah in Zakonu o organizaciji in financiranju v vzgoji in izobraževanju in bil še posebej kritičen do problematike glasbene vzgoje v osnovnih in srednjih šolah.

Šolsko zborovsko petje

Glede pomena šolskega zborovskega petja sploh ne kaže izgubljati besed. Za šolo, kraj in družbo, za vse nas, je nadvse dragoceno in nepogrešljivo, zato mu osnovnošolski vzgojnoizobraževalni program in drugi normativni akti med vsemi dejavnostmi namenjajo poseben status. **Ure pevskega zbora so poleg ur pouka** (ure po predmetniku, delitve, dopolnilni in dodatni pouk, vzgojno-izobraževalni program podaljšanega bivanja in v bolnišničnih oddelkih v času, ki je določen s šolskim koledarjem) **element za sistemizacijo učiteljev v osnovnih šolah**. Tako 431 osnovnim šolam in 385 podružničnim šolam priznavamo in financiramo preko 1.000 osnovnošolskih /otroških in mladinskih/ pevskih zborov. Praviloma imajo vse osnovne šole po dva pevska zbora, ure zbora pa gredo učiteljem v tedensko učno obveznost oziroma v povečan obseg dela (nad 22 do 25 ur za 12 mesecev v letu) ali kot nadure. Osnovne šole pa lahko namenjajo pevskemu zboru še dodatne ure in sicer iz sorazmerno obsežnega števila ur za interesne dejavnosti.

Zelo pomembna je tudi dejavnost srednješolskih pevskih zorov, ki pa ni deležna ustrezne pozornosti in pomoči. Da bi vsaj tistim srednješolskim zborom, ki na državnih in mednarodnih tekmovanjih dosegajo vidne uspehe, ter na ta način prispevajo k ohranjanju in razvoju zborovske glasbe in kulture med srednješolsko mladino, kot k ugledu naše države v svetu, smo se poleg kulture tudi mi odločili pomagati nekaj storiti. Od 1. septembra 1994 dalje priznavamo 12 najboljšim srednješolskim zborom od Kopra do Maribora, pri izboru zborov nam je pomagala ZKOS-Slovenska pevska zveza, po 4 ure tedensko za stimulacijo zborovodij z visoko strokovno izo-

brazbo. V naslednjem letu se bo seznam zborov po celjskem festivalu razširil ali pa celo skrčil. Začetek je, od stroke pa pričakujem, da bo oblikovala kriterije in predloge na tem področju.

Glede števila zborov in ur bo spremembe mogoče uveljaviti po sprejetju nove šolske zakonodaje, ko bo stroka soodločala in se usklajevala v okviru vzgojno-izobraževalnega programa. Osebno bom podpiral tudi take rešitve, ki bodo še zlasti ugodne za najboljše slovenske osnovnošolske in srednješolske zbore. Tu še zlasti mislim na priznavanje dodatnih ur in sredstev za udeležbo takih zborov na mednarodnih tekmovanjih in pomoč učiteljem-zborovodjem pri strokovnem spopolnjevanju doma in v tujini.

Na Zavodu RS za šolstvo in šport smo pred kratkim končno uspeli zaposliti svetovalko, ki se bo prioritetno ukvarjala prav z zborovskim petjem. Ga. Danica Žvar iz Celja, prof. glasbe, je v slovenskem in mednarodnem prostoru znana in zelo uspešna zborovodkinja šolskih zborov, in prav bi bilo, da bi ji pri njenem delu vsi skupaj pomagali.

Ministrstvo že doslej podpira in sofinancira dodiplomsko izobraževanje učiteljev, kakor tudi financira program strokovnega spopolnjevanja učiteljev preko Izobraževalnega centra pri Zavodu Republike Slovenije za šolstvo in šport. Delo učiteljev glasbene vzgoje in njihove uspehe z zbori sorazmerno ugodno upošteva in vrednoti Pravilnik o napredovanju zaposlenih v osnovnem in srednjem šolstvu v nazive, dodatno stimulacijo pa omogočajo še posebna sredstva za delovno uspešnost.

O usposobljenosti učiteljev in uspešnosti njihovega dela v razredu in pri delu s šolskimi pevskimi zbori bi vam nedvomno lahko mnogo več povedali strokovnjaki Zavoda RS za šolstvo in šport. Analiza kadrov, ki poučujejo v osnovnih šolah posamezne predmete, je tudi za področje glasbe precej neugodna. Odločno premalo je usposobljenih učiteljev glasbene vzgoje, s tem pa tudi usposobljenih zborovodij. Vse preveč je glasbenikov, ki se niso izobraževali in usposabljali za poučevanje glasbene vzgoje v osnovnih šolah, kaj šele za vodenje šolskih zborov (npr. instrumentalisti in muzikologi), ne manjka pa niti učiteljev drugih profilov, ki se po sili razmer neprofesionalno ukvarjajo z glasbenim poukom in zborovskim petjem.

Glede šolanja kadrov za vodenje šolskih zborov bi rekel naslednje: učitelj glasbene vzgoje v osnovni šoli, ki bo po novem moral imeti visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri in pedagoško izobrazbo, bo usposobljen za poučevanje predmeta glasbena vzgoja in obenem tudi za vodenje šolskih zborov. Srednje glasbene šole in visokošolske kadrovske šole bodo pri določanju obsega vpisa novih dijakov oz. študentov morale upoštevati tudi obstoječo kadrovsko strukturo v osnovnem šolstvu.

S spoštovanjem,
dr. Slavko Gaber

Priloga:
Seznam članov Sveta za glasbeno izobraževanje in komisij

SVET ZA GLASBENO IZOBRAŽEVANJE

Predsedstvo:

red.prof. D. Škerl, predsednik, Akademija za glasbo
dr. Primož Kuret, nam. predsednika, Akademija za glasbo
dr. Albinca Pesek, Pedagoška fakulteta Maribor
Boris Šinigoj, Slovenska failharmonija in Akademija za glasbo
red. prof. Dejan Bravničar, Akademija za glasbo

Člani:

dr. Marija Bergamo, Filozofska fakulteta - muzikologija
dr. Henrik Neubauer, koreograf
mag. Darko Brlek, Festival Ljubljana
mag. Mirko Slosar, Pedagoška fakulteta Ljubljana
mag. Ivan Marin, Zveza slovenskih glasbenih šol
Tomaž Buh, Zveza slovenskih glasbenih šol
Ivan Pal, Ministrstvo za kulturo
Boštjan Zgonc, Ministrstvo za šolstvo in šport
mag. Franci Okorn, Ministrstvo za šolstvo in šport

DRUGI PRISPEVKI

POSVET O SLOVENSKEM GLASBENEM TERMINOLOŠKEM SLOVARJU

Aleš Negode

Poenotena in domišljena strokovna terminologija ni le predpogoj vsake znanosti, temveč tudi zrcalo njene razvitosti. Slovenska muzikologija se je spoprijela s to nalogo takoj, ko so bili ustvarjeni institucionalni okviri za to obsežno delo. Kljub dolgoletnim prizadevanjem pripravljalcev terminološkega slovarja, ki delujejo pod okriljem Slovenske akademije znanosti in umetnosti, pa razen poskusnega snopiča, ki je zajel strokovne izraze o glasbilih, še ni otipljivih rezultatov. Prav zato, ker ta neizpolnjena naloga še kako zadeva vse, ki pišejo o glasbi, je Slovensko muzikološko društvo na to temo pripravilo posvet. Gostje so bili trije sodelavci, ki pripravljajo terminološki slovar: dr. Zmaga Kumer, prof. dr. Jože Sivec in dr. Ivan Klemenčič. Pogovor je vodil prof. dr. Andrej Rijavec, ki je za primerjavo kratko predstavil tudi tovrstno dosegljivo tujo literaturo.

Gostje so navzočim najprej pojasnili metodo dela pri nastajanju slovarja. Prvi korak je izpisovanje pojmov iz izbranih slovenskih publikacij o glasbi. Izpiske shranjujejo v abecednem katalogu. Redakcijska komisija se nato od pojma do pojma odloča, kako ga poenotiti in definirati.

Pri delu se redakcijska komisija že vsa leta srečuje z mnogimi težavami, ki so vzrok za izredno počasnost nastajanja slovarja. Gostje so opozorili, da, kljub velikemu zanimanju za vprašanja glasbene terminologije, med muzikologi ne morejo najti sodelavcev, ki bi bili pripravljeni pomagati pri izpisovanju. Tudi zaključno redakcijsko delo je zahtevno in natančno ter terja veliko preverjanja in s tem tudi obilo časa. Slovenski jezik je glasbene izraze prevzemal iz drugih jezikov, tako da se velikokrat postavlja vprašanje, kako pisavo teh besed prilagoditi našemu pravopisu (znana dilema, al' se piše cembalo al' čembalo).

V razpravi so drugi udeleženci pogovora opozorili na počasno odzivanje stroke na novosti, ki terjajo tudi novo izrazje. Tu muzikologija močno zaostaja za drugimi, mlajšimi in hitreje razvijajočimi se strokami (omenjeno je bilo računalništvo). Tako se pri svojem pisanju srečujejo z izrazitim pomanjkanjem izrazja za ožja specialna območja; omenjeni so bili zgradba in deli instrumentov, glasba srednjega veka in renesanse, glasba 20. stoletja, zabavna glasba in še bi lahko naštevali. Dr. Zmaga Kumrova je opozorila, da gre za dve ločeni vprašanji. Gotovo bi terminološki slovar piscem olajšal delo. Zmotno pa je pričakovati, da bo rešil vse težave. Slovar že zaradi metode nastajanja ne more obogatiti glasbenega izrazja. Njegova naloga je zbrati že uveljavljene strokovne termine, jih natančno definirati in sistematično urediti ter s tem poenotiti njihovo rabo v bodoče. Nikakor pa redakcijska komisija ni tisti naslov, ki bi predlagal in uvajal nove strokovne termine. Pri izrazitem pomanjkanju strokovne literature v slovenskem jeziku se bomo, kljub slovarju, še naprej srečevali s terminološkimi težavami. Nove izraze lahko ustvarjajo le pisci sami, seveda s potrebno strokovno neoporečnostjo ter s svojim čutom za lepoto slovenskega jezika. Zato bodo le nova muzikološka besedila, izvirna ali prevedena, lahko posledično prispevala k razvoju slovenskega glasbenega izrazja. Tako je pogovor zamrl v prepričanju, da bi bilo potrebno pripraviti še posvet na temo: kako obogatiti slovensko muzikološko in glasbeno-teoretsko literaturo.

NEKAJ NOVIH IZKUŠENJ IZ PRETEKLEGA LETA

Dr. Svanibor Pettan

Leto 1994 je bilo eno najbolj dinamičnih v moji profesionalni karieri in menim, da bi vpogled v nekatere izkušnje, ki sem jih bil deležen, lahko bile zanimive za slovensko muzikološko javnost. Gre za nekaj predavanj zunaj slovenskih meja, znanstvena in strokovna srečanja ter referate na prireditvah z mednarodno udeležbo.

Februarja, marca ter septembra sem kot gostujoči profesor predaval predmeta Etnomuzikologija in Glasba v eksilu na Univerzi v Oslu. Posebej veliko zanimanja med študenti in profesorji so izzvala predavanja o vlogah glasbe v kontekstu razpada Jugoslavije. Za bivanja v Skadinaviji sem predaval tudi v drugih norveških mestih (Arendal, Tromsø) ter na dveh finskih univerzah (Tampere, Jyväskylä).

Referate sem predstavil na šestih mednarodnih srečanjih:

Kosovo: Confrontation or Co-existence (februarja v Amsterdamu), European Routes (marca v Liverpoolu), Traditionelle Musik von Minderheiten - Ethnische Gruppen (aprila na Dunaju), Slovenski glasbeni dnevi: Glasba v tehničnem svetu - Musica ex machina (aprila v Ljubljani), The European Legacy: Towards New Paradigms (avgusta v Gradcu) in Musik, Sprache und Literatur der Roma und Sinti (oktobra v Berlinu). Navzočnost na tako raznovrstnih srečanjih korespondira s široko zasnovanim konceptom sodobne glasbene znanosti, ki ga zagovarjam. Na Dunaju je, recimo, bil povdarek na ljudski glasbi, v Ljubljani na evropski umetni glasbi, v Liverpoolu pa na popularni glasbi. Srečanja v Amsterdamu, Gradcu in Berlinu so bila izrazito interdisciplinarno zasnovana. Posebej bi poudaril konferenco na Nizozemskem, na kateri sem predstavil politični in kulturni konflikt ter možnosti njegovega reševanja z zornega kota (lokalnih romskih) glasbenikov.

Mednarodni simpoziji, ki sem se jih aktivno udeležil, so bili v neposredni zvezi s posledicami vojne na območjih nekdanje Jugoslavije. Prvega med njimi sem koncipiral skupaj s profesorjem Skyllstadom v Oslu. Cilj tega je bila krepitev kulturne identitete (bosanskih) beguncev z glasbo (zaenkrat v Avstriji, na Hrvašekm, na Norveškem in Sloveniji) ter vključevanje beguncev, spet s pomočjo glasbenih dejavnosti, v vsakdanje življenje dežele začasnega bivanja. Posledica združevanja nekaterih norveških študentov z glasbeniki iz bosanske begunske skupnosti v Oslu je ustanovitev ansambla Azra, ki je vir še vedno potekajočega multikulturnega raziskovalnega eksperimenta. Po vsej verjetnosti se bo bosanso-norveški ansambel na poti po Evropi ustavil tudi v Ljubljani v začetku aprila 1995 in omogočil živo predstavitev projekta slovenskemu občinstvu.

Drugi projekt je na podlagi integrativne glasbene pedagogike in poliestetske vzgoje salzburškega Mozarteuma zasnovala glasbena pedagoginja Andrea Rauter iz Londona. Ta projekt je omogočil že kreativno komunikacijo med otroci iz območij, ki jih je prizadela balkanska vojna, in tistih iz Anglije, Avstrije, Nemčije in Švice. Pred katerim so štiri študentke ljubljanske Akademije za glasbo v okviru seminarske naloge začele uporabljati pozitivne izkušnje tega projekta v delu z bosanskimi otroki v Ljubljani

POGOVOR V KNJIŽNICI ODDELKA ZA MUZIKOLOGIJO

Lidija Podlesnik

Knjižnice oddelkov na FF navadno zrcalijo razmere, v katerih živi (ali životari) določen oddelek. Študent lahko preko stikov s pristojno knjižničarko (ali knjižničarjem) dobi prve informacije in zaznavo o možnostih študija na določeni smeri.

Študentu je pomembna visoka strokovna usposobljenost njegovih predavateljev, znanje, ki je kot nekakšna primarna hrana, vendar je prav tako pomembna tudi atmosfera (zrak) celega oddelka, ki omogoča "gibanje" po strokovni materiji. Če zapadeš v pasivnega opazovalca pri celotnem dogajanju in si v samo dogajanje ne drzneš vstopiti, potem pasivni način tudi sprejmeš! V tej pasivnosti tiči nevarnost, da se ne postaviš v miselne reflekse, temveč zgolj prevzameš tuje mišljenje. Poznavanje drugega mišljenja je nujno, a treba je negovati tudi svoje lastno, kajti le od tega načina razmišljanja lahko pričakujemo izvirne rezultate. Še vedno obstaja prepričanje, da je le eno mišljenje pravo in da različni pogledi in miselni sistemi delajo nepotrebno zmedo. Dialog na splošno ni več vzpostavljen na doslej veljavnem odnosu višjega proti nižjemu. Uspešnost komuniciranja je v približevanju drugemu; v tem, ne lahkem, a nujnem procesu spoznavanja drugega najbolje spoznavaš samega sebe. Zato dialog ne bi smel biti izguba časa.

Bralcem Biltena bi rada predstavila gospo Darjo Frelih, bibliotekarko na Oddelku za muzikologijo. Okrog nje se vse obrača, z njeno pomočjo pridete najhitreje do željenih informacij. V knjižnico prihajajo tudi študentje z drugih oddelkov FF, predvsem pogosti obiskovalci pa so študenti glasbene pedagogike in kompozicije na AG (kar ne preseneča, če poznate njihovo knjižnico). V knjižnici srečuješ muzikologe, skladatelje, filozofe, redno pa profesorje in študente muzikologije, saj gospa Darja opravlja tudi tajniška dela za Oddelek. En najinih pogovorov je stekel takole:

ZANIMA ME, KAKO VI SEBE VIDITE V PETEM NADSTROPJU FF IN KAKO SE POČUTITE NA TEM GLASBENEM PREPIHU?

Kar zadeva samo lokacijo na 5. nadstropju, se počutim prav kraljevsko: na "sončni strani" fakultete, velik, svetel prostor; računalniku, terminalu in drugim tehničnim pripomočkom, ki so v podporo pričakovani učinkovitosti delovanja, se je zdaj končno pridružil še glasbeni stolp. Lepo je stopiti vsak dan v prijazno okolje. Kar pa zadeva medčloveške odnose, se največkrat počutim kot nekakšen amortizer med različnimi potrebami, željami, interesi, da ne rečem zahtevami - obiskovalcev knjižnice od blizu in daleč.

KDO SO VAŠI NAJLJUBŠI OBISKOVALCI?

Sama pri sebi bi želela odpraviti delitev na bolj in manj priljubljene, saj je vsak tak, kakršen je; problem je vedno v nas, kako mi gledamo na druge. Iz tega stališča so mi pač najljubši tisti, ki najbolje vedo, kaj hočejo, ker imam potem z njimi najmanj dela in mi ostane več časa, da se koncentriram na to, kar imam sama opraviti v času, ki ga preživim na delovnem mestu.

KONČALI STE MUZIKOLOGIJO KOT TUDI VAŠI PREDHODNI BIBLIOTEKARJI, KI SO SEDAJ PROFESORJI NA ODDELKU. KOLIKO JE V BIBLIOTEKARSKEM DELU ŠE NJIHOVEGA DUHA IN KAKO DAJETE K TEMU SVOJ PRISPEVEK?

Menim, da sem kot bibliotekarka z razmeroma skromnimi strokovnimi izkušnjami imela srečo, da sem prišla v tako vseskozi vzorno urejevano knjižnico. Ker verjetno večini (zlasti mlajših) bralcev ni znano, naj povem, da je temelje tej knjižnici postavil prof. Rijavec s pomočjo pokojnega očeta, ki je bil vešč med drugim tudi v bibliotekarski stroki. Prvi bibliotekar je bil torej profesor, tedaj še asistent in docent dr. Rijavec, za njim je to delo opravljala prof. Bedinova, dokler ni dosegla vseh nazivov in začela predavati. Po enajstih letih službovanja na treh različnih delovnih mestih zdaj tu delam že sedmo leto in moram reči, da je trajalo kar nekaj časa, da sem v celoti začutila, kako oddelek diha, kaj vse je treba opraviti, čemu posvetim večjo pozornost, katera stvar lahko tudi malo počaka itd. Med tistim,

kar so prispevali knjižnici moji predhodniki in tistim, kar prispevam sama, bi bilo zelo težko potegniti razmejitveno črto, ker imam občutek, da se vse zelo prepleta. Če obstaja neka osnova, jo lahko nadgrajuješ in lahko tudi spremeniš, če ne ustreza več. Če je morda danes kaj drugače kot pred leti, je to predvsem zato, ker se splošni pogoji spreminjajo in človeka dobesedno prisilijo, da se prilagodi. Sama sem bila namreč še pred nekaj leti prepričana, da je računalnik res nekaj takega, kar ne bo zame.

RADI GOVORIMO O GENERACIJSKIH POSEBNOSTIH. JE DANAŠNJI GENERACIJI NA MUZIKOLOGIJI LAŽJE, KO SE OPIRA NA ŽE POSTAVLJENE SISTEME IN NE ZAČENJA POVSEM OD ZAČETKA? ALI MORA VSAKA GENERACIJA LE POSTAVLJATI TUDI SVOJE ZAČETKE (kar nam pripovedujejo, da je značilno za slovensko glasbo)?

Deloma sem na to odgovorila že pri prejšnjem vprašanju. Mislim, da tu ni nekih pravil, to je odvisno od tega, kako se sami počutite. Seveda obstajajo tudi ljudje, ki se hitro osvobodijo vsega starega in obremenjujočega in potem zgradijo nekaj novega. Takšna ustvarjalnost je seveda vsega občudovanja vredna, toda pot do nje ni za vsakogar enaka oziroma ne more biti merodajna. Ne zdi se mi, da bi bilo vaši generaciji kaj lažje kot kakršnikoli predhnodni, ker gre vedno za pridobivanje izkušenj, ne glede na osnove.

IN KAKO VIDITE SVOJO GENERACIJO V SREDINI MED STAREJŠO IN MLAJŠO?

Mislite mojo generacijo muzikologov? Da nas ni nikjer opaziti in občutiti? No, kakšna revolucionarna generacija res nismo. Toda povejte mi, kaj so revolucije prinesle dobrega? Ali smo res "slabi" samo zato, ker nismo takšni, kakršne bi nas, recimo starejši, radi videli? Nekateri moji kolegi so po tradicionalnih merilih kar uspešni, imajo magisterij, doktorat, so se uveljavili in se zares spoznajo na stvari, ki jih počnejo. Drugi pa smo "samo" diplomirali in se v svojih okoljih trudimo, vsak "po svojih najboljših močeh". Takrat, ko smo mi študirali, so sposobnejše vključili v inštitut ali kot asistente, z "manj zanimivimi" se ni nihče preveč ukvarjal, kar je po svoje normalno. Seveda so bila vrata vsem vedno odprta, vsak se je imel možnost

uveljaviti, če se je tako odločil, če je izbral takšno pot. Morda je bila v naši generaciji premalo prisotna zavest o tem, kaj posameznik v družbi in za stroko (lahko) pomeni. Toda krivično je to posploševati za vso generacijo, morda je to samo moj problem. Morda ste mlajši na boljšem v toliko, da so ljudje, ki so stroko oblikovali, vendarle že utrli neko pot, postavili temelje. S tem pa se, na srečo, ali žal, izziv za vsakega posameznika nič ne spremeni. Ostaja še vedno ogromno "neobdelanega polja".

VEČKRAT SE SLIŠI O RAZHAJANJU GLASBENE PRAKSE IN MUZIKOLOGIJE, KJE PO VAŠEM ISKATI STIČNE TOČKE?

Po moje ju je tudi treba jemati kot dve ločeni zadevi, saj je muziciranje "živo", sodi v območje ustvarjalnosti oziroma poustvarjalnosti, medtem ko muzikologija spada k znanosti, je torej stroka, ki poskuša razložiti vse tisto, kar je živega nastalo in še nastaja. Seveda je pri tem, kako to počne, lahko tudi ustvarjalna. Stične točke lahko iščejo le sami udeleženci v teh procesih, da se eni plemenitijo z izkušnjami drugih in obratno. Idealno bi bilo, ko bi bil vsak od njih pri tem čimbolj širok.

RAZMIŠLJANJE O GLASBI JE POVEZANO Z RAZMIŠLJANJEM O SVETU, KAJ JE CELOTA IN KAJ NJEN DEL?

To vprašanje je verjetno nastalo pod vplivom vašega študija filozofije. Mislim, da terja zelo pameten odgovor, za katerega pa meni manjka potrebnega znanja, da bi vam odgovorila. Zdi se mi, da je na svetu vse skupaj veliko bolj v medsebojni povezavi, kakor je videti na prvi pogled, in kot je človek to sposoben dojeti s svojim umom.

KAKO SPREJEMATE GLASBO IN KAJ IZ NJE IZBIRATE?

Odvisno od okoliščin: ali odprem tretji program, da bi slišala, kaj programirajo in kako ravnajo s programom, ki se imenuje "ars" ali se podam na koncert, da doživim celotno atmosfero domačega koncertnega odra, ali pa v tišini svoje sobe "spustim" ploščo.

SO VAŠA MERILA ZA GLASBO PODOBNA MERILOM ZA LITERATURO IN DRUGE UMETNOSTI?

Da. In to je tisto dobro, ki vas v neki umetnini "zgrabi", nekakšen občutek za resnico, sporočilo, ki ga prinaša, pa naj bo to Oshova knjiga Otrok nove dobe ali pa ne vem kolikoč že gledani film Doktor Živago.

ŽIVITE S CILJI - ALI SE PRILAGAJATE ŽIVLJENJU, OZIROMA KAKŠNI SO VAŠI POGLEDI (ŽELJE) ZA PRIHODNOST?

Skušam si postavljati le uresničljive cilje. Zato so seveda pogledi za vnaprej dokaj optimistični.

IZKUŠNJE MLADIH

1. Zapisi Tempusovih štipendistov

Moj semester na Royal and Bedford New College

Suzana Ograjenšek

Štipendija za en semester študija v Angliji je bila sicer že moje drugo "srečanje" s programom Tempus, saj sem se pred tem udeležila poletnega seminarja o tako imenovani literarni operi v Pragi julija 1994, od koder sem prišla polna novih spoznanj in lepih vtisov, vendar sem se zavedala, da bo to pot vse drugače. To ne bo le nekajdnevni tečaj, kjer bi bila varno spravljena v slovenski skupini, temveč semestralno bivanje v neki drugi deželi z drugačnim šolskim sistemom, z drugim jezikom in predvsem - sama.

27. septembra 1994 sva z Leonom poletela iz Ljubljane v London, od koder je on nadaljeval pot v Exeter, jaz pa v Egham, prijazno mestece, ki je ravno toliko oddaljeno od londonskega centra, da ni več London, a vendarle ravno tako prikladno blizu, da so dostopni vsi koncerti, ki si jih želijo obiskati glasbeni radovedneži. Po začetnih težavah s stanovanjem (za Tempusovce ni bilo sob v študentskem naselju - malomarnost organizatorja???) sem se nastanila pri družini v Eghamu, od koder sem jo vsako jutro ubrala po eghamskem griču do vrha, kjer kraljuje kolidž.

Pojem kolidža se seveda razlikuje od naše fakultete; za primerjavo: naša univerza je razdeljena na posamezne fakultete, ki so raztresene po vsej Ljubljani, londonska univerza pa na kolidže, ki predstavljajo vsak zase zaključeno celoto z raličnimi oddelki. Na ozemlju kolidža, ki ga imenujejo *campus*, stojijo vse zgradbe, ki pripadajo kolidžu, od študentskih domov, stavb različnih oddelkov in telovadnice, do trgovine, pralnice in banke, tako da je kolidž v bistvu pravo študentsko mestece. Angeški študentje se za vikend ne vozjo domov (razdalje so malo večje kot pri nas), temveč prebi-

jejo v kolidžu po cel semester in obiščejo dom ob božičnih in velikonočnih počitnicah.

Music Department je na Hollowayu naseljen v dveh stavbah; v prvi so kabineti, predavalnice in knjižnica, v drugi pa vadilnice. Vsako leto se vpiše na oddelek okrog štirideset študentov, študij pa traja tri leta. Posebnega specialnega študija *muzikologije* tu ni, vsi študentje imajo naziv *Music Student*, in poslušajo nekatere obvezne predmete, lahko pa se posvetijo tudi svojim interesom (npr. *Special Performance*: intenzivni študij instrumenta). Poudarek je bolj na praktičnem ukvarjanju z glasbo in na angleški glasbi, precej pa študentom manjka zgodovinskega pregleda. Izmed vseh predavanj me je najbolj zanimala analiza. Na oddelku se ukvarjajo predvsem s schenkerjansko analizo, ki jo razlagajo študentom v nižjih letnikih. Priključila sem se predavanjem z naslovom *Issues in Theory and Analysis*, kjer so trije profesorji govorili o najpomembnejših analitičnih metodah, med teorijami pa niso pozabili omeniti anti-schenkerjanskih, kar je bilo veliki večini študentov, ki so v prejšnjih letih poslušali samo Schenkerja, v veliko veselje in olajšanje. Po predavanjih so sledile *tutorials* (vaje). Študentje smo v skupinah z mentorjem delali praktične vaje iz analize, kot npr. schenkerjansko analizo Bachovega preludija ali Mozartovega sonatnega stavka. Poslušala sem tudi predavanja o Beethovnovih kvartetih 'Rasumovsky' ter obiskovala *Practical musicianship*, kjer sem se učila petja in *Musical Techniques*, ki je bil posvečen razvoju glasbenih tehnik skozi čas.

Glasbeno življenje na kolidžu pa ni omejeno le na glasbeni oddelek. Večina študentov oddelka namreč poje vsaj v enem od obeh zborov kolidža (mnogi pa kar v obeh): *Chapel Choir* prepeva pri bogoslužju v kapeli kolidža, *Choral Society* pa vsak semester naštudira koncertni program in ga ob koncu semestra večkrat izvede na koncertih v kolidžu in v okolici. Zelo zanimivi so tudi sredini *Lunch time concerts* v galeriji kolidža, ki jih prirejajo študentje glasbenega oddelka. Študente, ki prikažejo svojo *Special Performance*, pridejo poslušat študijski kolegi in profesorji. Galerija je tudi prostor za precej pogoste koncerte gostujočih umetnikov (letos so bili na teh koncertih izvedeni vsi trije Beethovnovi kvarteti 'Rasumovsky' kot programska povezava z delom oddelka).

Ta opis življenja na oddelku je seveda bolj ali manj tehničen in najbrž precej suhoparen. Toda tiste druge dimenzije se v še tako dolgem tekstu ne bi dalo pravično popisati. Skrbi v zvezi s hladnimi in zadržanimi Angleži so se kmalu razblinile, začetne težave z jezikom so prešle, počasi sem se nehala izgubljati v labirintih glavne stavbe oddelka. Spletlo se je nekaj prisrčnih prijateljstev. Tudi življenje pri angleški družini je bilo svojevrstna izkušnja. Toda ali naj mar pripovedujem o pravljici, za katero sta me prosila otroka, naj jima jo preberem, in kako sem se šele na koncu, ko sta mi popolnoma pravilno zaželela 'lahko noč' v slovenščini, zavedla, da sem brala pravljico v tujem jeziku? Ali o potepih po Windsorju? Ali o Helloweenu? Ali o koncertu Kathleen Battle, ko sem odprtih ust skoraj padla z balkona v Royal Festival Hall?

16. decembra sva se z Leonom ponovno srečala na Heathrowu. In nekaj ur za tem sva bila doma.

Ob lepo pristriženih angleških travnikih

Leon Stefania

Ob začetku tekočega akademskega leta (27. septembra 1994) sva s kolegico Suzano odpotovala v Anglijo na študij, ki je trajal do konca njihovega prvega semestra, do začetka decembra. Zopet sem bil deležen štipendije iz programa TEMPUS.

Exeter, kamor sem bil namenjen, je trgovski in univerzitetni center pokrajine Devon na jugozahodnem obalnem pasu, petnajst kilometrov oddaljen od morja, ima približno stotisoč prebivalcev, ogromno gotsko stolnico (samo glavna ladja meri vzdolž 192 metrov!), pomorski in mestni muzej, nekaj manjših galerij, vedno zaprto mestno hišo in številne pivnice, ki so nekakšen magnet za mlade kot za malo manj mlade. Med drugo svetovno vojno je bilo mesto zbombardirano in, kot pravijo domačini, na novo grdo obnovljeno (čeprav sam nisem imel tega vtisa). Prebivalci se raje pobahajo s čudovito okolico, ki je - zaradi dežja in blagega podnebja - nekakšen pravljični pašnik za domače živali v primestnih domačijah in za oddih (nekoliko spominja na "kucljasto" toskansko pokrajino), kar študentom še posebej koristi.

Univerza, na mestnem obrobju, je nekako mestece v malem. Anglosaški tip collegea omogoča namestitev za več kot polovico študentov (vseh je bilo letos okrog 8.800). Študentsko naselje (enoposteljne sobe) premore gledališče, koncertni dvorani, kino, banko, knjigarno, staro in novo veliko knjižnico, šest menz, raznovrstne klube in krožke za prosti čas. Oddelke (vsaka študijska smer ima svojo stavbo) obdaja zelenje, vsepovsod negovano grmičevje, drevesa in seveda skrbno pristrižena trava.

V takem, skoraj gozdnem okolju, se Oddelek za glasbo nekoliko skriva pogledom mimoidočih. Dve prostorni hiši (ena za predavanja, druga za vadenje instrumentov) sta namreč nekoliko vstran od središča univerze, ki ga zaznamuje velika knjižnica. Oddelek je namenjen praktikom in teoretikom. Ni stroge razmejitve, denimo, med komponisti, instrumentalisti,

dirigenti, pedagogi na eni strani in muzikologi na drugi. Po naših merilih gre nekako za glasbeno-pedagoški oddelek s triletnim študijem, kjer si vsakdo šteje v čast, če opravi avdicijo predvsem za šolski orkester ali za kako komorno zasedbo oziroma zbor. V bistvu delajo vsi vse, pri tem pa šteje brez napak odigrana Beethovnova Druga za dogodek, okrog katerega se sučejo pogovori na hodnikih dva tedna pred in teden po koncertu šolskega orkestra.

Na predavanjih oziroma seminarjih iz glasbene psihologije - eden od petih izbirnih predmetov, ki so na voljo študentom tretjega, torej zadnjega letnika - profesor načel razpravo o talentu in geniju. Po enem, predavanj prostem tednu ("reading week", v vsakem semestru, se pravi trikrat na leto, je en teden namenjen samo "dohitevanju" zamujene snovi), smo vso literaturo, ki nam jo je profesor natančno predpisal, "predihali". Sledil je pogovor med študenti in profesorjem, vendar ni šlo prav gladko. Pri tem je bilo občudovanja vredno profesorjevo potrpljenje, njegov odnos do predmeta in vloge le-tega v okviru študija. Ob ne ravno vseh premišljenih trditvah študentov, je prof. Scheffer povsem brez pristavkov v smislu "ah, you should already know that" pogovor "konstruktivno" usmerjal.

Ob koncu ure se je neka študentka (po naravi obdarjena s hitrim govorom) zavzemala za to, da je glasba pač glasba - in da po njenem mnenju ne obstajajo nikakršni glasbeno priučljivi mehanizmi v človeku, in da jih vsako miselno bitje lahko razvija do določene stopnje. Profesorjeva potrpežljivost pa je ob koncu le dosegla, da se je študentka nekoliko globlje zamislila nad svojo "teorijo".

Vreme, pravijo Angleži, je čudovita stvar. Takrat, ko se pogovor stavi, ali če je treba izmenjati par vljudnostnih fraz ob oglasni tabli oddelka, je vedno na voljo beseda o - ponavadi oblačnem - nebu. Pri tem pogosto povezujejo vreme danes z včerajšnjimi, lanskoletnimi, ali predlanskoletnimi značilnostmi v troposferi, kar je navdihnilo prof. Streeta na predavanju iz zgodovine glasbe dvajsetega stoletja, da je zanimivo navezal zgodovinska dejstva z vremenom.

Razmišljal je o "the strength of our Planet", ki z lahkoto zdrži vse atomske poskuse, sekanja pragozdov v Braziliji (oboje vpliva na vreme!), množično razraščanje kemične industrije, ki je z odplakami v nekaterih jezerih iztrebila ribje samce, tako da nekatere vrste vodnih bitij obstajajo le v obliki dvospolnih mutantov -, medtem ko naj bi se ljudje v bistvu ne spremenili. Motilo ga je, da človek izpopolnjuje tehniko in upa v bolj zdravo prihodnost, pri tem pa je namen tehnoloških dosežkov, trudapolnih ugotovitev znanstvenih gremijev prepuščen prepovršni sodbi peščice "gospodov z uprave" (primer: iznajdba razcepitve uranovega jedra).

In kakšno vlogo igra v tem svetu glasba?

Pri tem vprašanju se je profesor zresnil - kar je bilo po prejšnji živahnosti razglabljanja, polni dovtipov kot pravi gledališki dogodek - slavnostno zakašljal in nadaljeval s pomenljivim tonom približno takole: Veste, v letu, ko so zavezniki odvrgli atomsko bombo na Hirošimo, je umrl Madžarski skladatelj Bela Bartók, eden med klasiki dvajsetega stoletja. To uro bomo naredili kratek oris glasbe našega stoletja. Za začetek poslušajmo odlomek iz Bartokóvega III. godalnega kvarteta. Bodite prosim pozorni na harmonijo...

Ne glede na siceršnji (ne)sloves analize med študenti, je bilo pri uri glasbene analize ponavadi kar osem študentov. To so bili pravzaprav seminarji, na katerih je vsak študent predstavil članek iz nekega zbornika vzorčnih analiz.

Najbolj navdušeni nad predmetom so po koncu predavanj (na hodniku) "ocenjevali" obravano snov, ki jo je -prof. Street - "komentiral". Pri tem je včasih prišlo do komičnih dialogov med dvema študentoma, čeprav ne vem natančno, kaj je bil razlog za to: golo obnavljanje teksta člankov ali profesorjevo pikolovsko osredotočanje na posameznosti? Verjetno je oboje prispevalo, da študenti niso odhajali s teh predavanj polni novih spoznanj, temveč je bilo čutiti nezadovoljstvo, ki ga je ponavadi povzročilo pretirano število nepovezanih faktov:

- "He's crazy, I mean, this Forte; why he's inserted that es in bar 12 in that set, when it should be, obviously, within the other?"
- "Well, this man is otherwise a genius, but I agree with you. That note shouldn't be there; anyway, who cares, let's go for a pint of nice ale."

Zadnji teden prvega semestra je bila tako v mestu kot na univerzi očitna predbožična mrzlica, čeprav je do praznikov manjkal še poltretji teden. Tudi na oddelku so vsi govorili o interni zabavi, ki naj bi bila, seveda, nepozabna.

Večer s prigrizkom, litri kuhanega vina in pomarančnih sokov (za okoli petdeset oseb), je kronala pravcata gledališka igra z glasbo, v kateri so nastopali (neverjetno, ampak resnično) tamkajšnji profesorji. Predstojnik oddelka je bil "ata medved", prof. Street "mama medvedka", tretji profesor pa "sinko medvedek", nastopala sta še lika oddelčne tajnice in knjižničarke, ki sta ju upodobili dve študentki.

Vsi nastopajoči so bili, ustrezno vlogi seveda našemljeni z ličilom, maskami, lasuljami, tako da je še posebej na nas, "foreigners form the east part of the Continent", vse skupaj učinkovalo nadvse zabavno, saj so zbijali šale na svoj rovaš. Dva Poljaka, študenta TEMPUS-a, sta pikro ugotovila, da njihovi profesorji nikoli ne bi bili pripravljeni storiti kakšne podobne norčije, "nemška vzgoja", pač. To je bil njun glavni argument o prijaznosti Anglije in človeškosti Angležev, ki da so prav dobri ljudje (le kdo jim očita, da so "hladni"?). Morda res, a bi se taka, na hitro izpeljana sodba na podlagi površinske izkušnje po treznejšem premisleku morda prehitro unesla.

Pri izmenjavah izkušenj smo si bili s Poljakoma edini v tem, da je angleški tip študija delno dovzetješi za potrebe današnjega časa, da pa nekoliko "caplja" za eksaktnostjo našega bolj germansko usmerjenga mišljenja. Vendar je bilo na koncu ravno toliko stvari "boljših" kot "slabših" na vsaki strani. Pred zaključkom našega tamkajšnjega bivanja je v najstarejšem exeterskem pub-u nanesla beseda tudi na bolj posvetne "globokoumenosti", ki jih je spodbujalo angleško polsvetlo pivo.

Angleži imajo sicer neprimerljivo boljše pivo od našega, vendar so naši Brici in Koprčani vinogradniki "A kategorije". Ob vprašanju, skorajda dilemi, kateri pijači bi dali prednost, smo se spomnili (med drugimi) Mallarméeja. Pesnik je priporočil, da naj se duh človeka le opija - bodisi z vinom, z moralo, ali pa s poezijo; naj bi bilo čistvo vseeno.

No, mogoče ni vseeno, je pa v tem vendarle kanček miselnosti, ki v raznoraznih preoblekah preveva mimoidočega ob privlačno urejenih angleških travnikih.

Utrinki z glasbenega izpopolnjevanja v Angliji

Mateja Jakša

Univerza v Exeterju; opazimo prekrasno vilo v viktorijanskem slogu, obdano z mogočnimi drevesi in značilnim angleškim vrtom. Prišli smo do The Music Departmenta - oddelka za glasbo.

Pričakovala sem podoben oddelek za muzikologijo kot ga imamo v Sloveniji, a srečala sem se s popolnoma drugačnim programom, v katerem se hkrati izobražujejo (bodoči) muzikologi, glasbeni pedagogi in skladatelji. Študij zagotavlja široko zasnovano splošno glasbeno izobrazbo. Praktično izobrazbo še posebej poudarjajo, saj na oddelku najdemo komorni orkester, vokalno-instrumentalno skupino za staro oziroma novo glasbo in zbor. Zanimivo je, da študij traja le tri leta. V zadnjem letniku se študentje odločijo za pedagoško-glasbenokritično smer (BA degree) ali za skladateljsko smer (BMus degree). Sicer pa je glavna naloga diplomantov, da uveljavljajo in širijo glasbo na Univerzi in v širši regiji.

Moje soočanje z oddelkom se je začelo na predavanjih in seminarjih. Obiskovala sem predavanja srednjeveške in renesančne glasbe, klasicizma in zgodnje romantike, pozne romantične glasbe, analize in zborovskega petja. Vsebina posamezne ure je bila široko zastavljena, na primer "Berlioz in francoska romantika". Navadno je profesor podrobneje predstavil temo, sledili so glasbeni primeri in navedba literature. Seminarji so bili zasnovani tako, da so študentje pripravili povzetek določenega besedila, ki je bil osnova za temo pogovora med njimi in profesorjem.

Navdušena sem bila nad profesorjem Timom Jonesom. Njegova predavanja so bila podana na visoki strokovni ravni, z analitičnim povezovanjem snovi, praktičnimi vajami, slušnimi nalogami in veliko ljubezni do glasbe.

Največ časa pa sem preživela v knjižnici, kjer so se ponujale ogromne police knjig, zbranih del, glasbenih revij, gramofonskih plošč, CD-plošč, video kaset. Človeku ob vsem tem vzame sapo. Podobna situacija se ponovi v razkošnih prodajalnah z glasbeno literaturo.

H knjižnici je sodilo tudi delo z računalnikom, ki je danes že nepogrešljiv "instrument" študentov glasbe v Angliji. Medknjižnična izmenjava informacij in ogromne baze podatkov so dostopne praktično vsakomur. Študentje se samostojnosti v knjižnici naučijo na obveznem bibliotekarskem tečaju, ki sem ga tudi sama obiskovala.

V prostem času sem hodila na koncerte in pela v Chapel Choir - univerzitetnem cerkvenem zboru, kjer se mi je ponudila izvrstna priložnost, da sem spoznala angleško sakralno vokalno glasbo dvajsetega stoletja. Exeter kot provincialno angleško mesto se ravno ne more ponašati s svojo ponudbo koncertov. Na teden nudi povprečno enega ali dva koncerta umetniške glasbe. Pot pa me je zanesla tudi v London, ki je danes eden pomembnejših glasbenih centrov in zbirališče umetnikov s celega sveta. Predstave vrhunske kakovosti so tam večinoma dostopne tudi študentom, ki imajo posebne popuste ob nakupu vstopnic.

Ob vsem tem se mi je nehote vsilila primerjava z razmerami doma. Otepamo se z denarnimi problemi, zadaj smo z računalniško-informacijskim sistemom, nimamo toliko možnosti za poslušanje. Vendar kljub slabšim pogojem so profesorji naše katedre tisti, ki največ prispevajo k bogatenju našega znanja.

Izkušnje enega semestra na angleškem collegu

Urša Šivic

Možnost trimesečnega študija na angleškem collegu v Eghmu in znotraj le tega na Department of Music mi je ponudila vrsto novih pogledov - po eni strani na angleško glasbeno izobraževanje in na način življenja na splošno in po drugi strani na raven slovenskega študija muzikologije. Seveda je primerjanje med tema dvema nesmotrno, saj večji angleški prostor omogoča in hkrati zahteva drugačne pogoje in temu primerni so tudi končni rezultati takšnega študijskega sistema. Izbira univerz je velika, seveda pa je variabilna njihova zahtevnost oziroma kvaliteta, predvsem pa je smotrno to, da ta sistem omogoča različne usmeritve. Tako pridejo, ne glede na soroden predmetnik, do izraza oddelki, ki usposabljajo profesionalne glasbenike in oddelki, ki so usmerjeni v historično - teoretično smer študija. Poleg tega pa obstajajo oddelki, katerih študijski sistem nudi veliko manj specializirano znanje.

Eden izmed takih oddelkov je tudi že prej omenjeni oddelek v Eghmu. Študij tu nudi nekoliko bolj posplošeno vedenje tako iz teorije, analize in zgodovine kot tudi iz praktičnih disciplin in inštrumentov. Nadvse ugodne pogoje za študij ponuja glasbena knjižnica s svojo premišljeno organizacijo uporabe gradiva in litrature, močan entuziazem pa je možno opaziti tudi na številnih koncertih, ki jih prirejajo študenti popolnoma samoiniciativno.

Idealna priložnost je bližina Londona, kjer je možno vsaj okusiti raznovrstno in bogato glasbeno življenje enega največjih kulturnih centrov na svetu. V tem času je bil Boulezovi 70-letnici posvečen ciklus koncertov, kjer so se pod taktirko slavljenca samega vrstile vrhunske izvedbe repertoarja 20. stoletja. Prav tako je bila izjemno doživetje predstavitev štirih baletov Igorja Stravinskega v Covent Gardnu v originalni, prvotni postavitvi in koreografija je bila verjetno najbolj približana timskemu delu umetnikov, ki so se zbirali okoli S. Djagileva in ustvarjali t.i. pojem "Ballet Russes".

Takšna priložnost študija izven domače univerze je v prvi vrsti koristna za spoznavanje in bolj kritično ocenjevanje in uvrščanje nivoja, ki ga ponuja naš študij muzikologije; ta nivo pa je po vseh teh novih izkušnjah in spoznanjih ne le zadovoljiv, temveč bistveno višji in boljši.

2. Študenti o Slovenskih glasbenih dnevih 1995

Vanja Rebec (1. letnik)

Slovenski glasbeni dnevi so letos izpolnili 10 - letnico. Simpozij je bil tokrat posvečen glasbi med obema vojnama in Slavku Ostercu. Program predavanj je bil v dneh od 4. do 7. aprila zelo izčrpen.

Prvi dan simpozija so namenili Slavku Ostercu. Simpozij je odprl profesor Primož Kuret s prispevkom "Med možnostmi in sposobnostmi. Slovenska glasba v 20. letih.". V svojem prispevku je predstavil razmere v času med obema svetovnima vojnama, delujoče institucije in takratna društva ter prizadevanja posameznikov, med katerimi je bil tudi Slavko Osterc. Profesor Jiři Vysloužil iz Brna je v svojem referatu "Osterčevi praški učitelji Jírak, Nóvak in Hába" orisal Osterčev prihod v Prago in šolanje na konservatoriju. Med učitelji je izpostavil Hábo, za katerega je trdil, da je na Osterca vplival v največji meri. S svojim učiteljem je Osterc ostal v stiku še po vrnitvi domov, kar pričajo številna pisma. Ta naj bi bila za muzikologe pomemben vir informacij, kakor je zatrdil Vysloužil.

Tretje predavanje je pripravila profesorica Vera Vysloužilova prav tako iz Brna. Osterca je predstavila v okviru praškega festivala ISCM 1935. Omenila je skladateljevo zavzemanje, da bi pogosteje izvajali dela njegovega učitelja Hábe. Prvi del simpozija je zaključil dr. Ivan Klemenčič z referatom "Neoklasicistične in ekspresionistične pobude v delu Slavka Osterca".

Simpozij je nadaljeval dr. Niall O'Loughlin iz Loughbrongha s primerjalno analizo oper "Krog s kredo" Osterca in Zemlinskega. Predavatelji dr. Andrej Rijavec, Marjan Lipovšek in Pavel Šivic so s svojimi referati predstavili Osterca kot skladatelja in človeka. Prvi dan simpozija se je tako zaključil z jasno predstavitvijo Osterca in njegovega dela.

V naslednjih dneh Slovenskih glasbenih dnevov so se zvrstili referati o glasbi in literaturi med obema vojnama. Med temi je bil prispevek profesorice Edelgard Spande iz Freiburga z naslovom "Nikoli, nikoli več nočemo orožja. Pesmi o miru iz 20. let." Povdarila je odražanje dogajanj in takratnega stanja v pesmih o miru. Med borbeniki je omenila Hansa Eislerja, ki je s svojimi deli propagiral boj proletariata, predvsem pa obtoževal svet odraslih, da so besede "vojna, smrt" pogoste v otroškem življenju. Roberto Favaro iz Milana je predstavil razmerje glasba - slovstvo v obdobju med vojnama. Hartmut Krones se je problematike vojnega časa in umetnosti lotil bolj s humoristične plati s svojim referatom "Dunajska šola in humor". Izpostavil je revijo Abbruch, ki je kritizirala takratne razmere na Dunaju. Po referatu Hermana Junga "Pripravljalci nove glasbe: Rudi Stephan in Ernest Toch" so se zvrstili prispevki o Paulu Hindemithu, Malipieru in njegovem odnosu do Italije med vojnama. Le-tega je predstavil profesor Luigi Pestalozza v italijanskem jeziku, ki ga večina poslušalcev ni razumela. Sodelujoči so se močno odzvali na prispevek profesorja Diethra de la Motteja iz Dunaja, ki je predstavil nekaj analiz Hindemithovih del. Na simpozij je s tem prispevkom prinesel svežino. O Hindemithu in njegovih komornih delih je govoril z izjemnim navdušenjem.

Tretji dan simpozija so se predavatelji iz Brna, Bratislave, Katowic in Durhama v svojih referatih omejili na domovino in predstavili koncertne repertoarje v vojnem času, problematiko opernega repertoarja v 20. letih idr. Prispevki so se omejili na stanje glasbene kulture znotraj držav ter na vplive drugih narodov. Zadnji dan simpozija je bil podoben predhodnemu, le da je bila tema dneva slovenska glasba in delo slovenskih skladateljev med obema vojnama.

Simpozij je bil s številnimi prispevki in koncerti tudi letos izčrpen in izredno pester. Tema simpozija je žal danes zelo aktualna in neredko so predavatelji vsaj bežno omenili trenutne vojne razmere v naši neposredni bližini. Zaradi časovne stiske so bile morebitne pripombe izredno redke in se razgovori o prispevkih niso mogli razviti. Škoda, saj bi ravno iz slednjih lahko izvedeli marsikaj novega in za študente zanimivega.

Anita Grajfoner (1. letnik)

Rdeča nit Simpozija je bila glasba med obema vojnama in Slavko Osterc. Beseda je tekla o Osterčevem študiju v Pragi, njegovih učiteljih na tamkajšnjem konservatoriju, o njegovem sodelovanju na festivalu ISCM leta 1935, o poznejšem dopisnem poučevanju, zanimivi so bili tudi spomini Marijana Lipovška in Pavla Šivica. Dejala sta, da je bil Osterc svobodoljuben človek, da je nasprotoval romantizmu in odklanjal virtuozni blišč.

Predavanja, ki so sledila v naslednjih dneh, so bila zanimiva in zame tudi zahtevna. Težko je razumeti probleme in stališča do glasbe iz tujih dežel, prav tako primerjalne analize, še posebej, ker sem se z vsem tem prvič srečala. Koncerti, ki so se zvrstili v teh dneh, so izpopolnili letošnje Slovenske glasbene dneve.

Špela Tršinar (1. letnik)

Prvi dan simpozija je bil posvečen le Slavku Ostercu, zato je bil najbolj zanimiv. Ker je zmanjkalo slušalk za poslušanje simultanega prevajanja, mi je bil poleg slovenskih referatov razumljiv le še referat Angleža O'Laughlina, ki je podal zanimivo, v preprostem jeziku napisano primerjavo Osterca in Zemlinskega, ki sta napisala opero na isti libreto (Krog s kredo).

Mislim, da sta bila najbolj vredna referata Marijana Lipovška in Pavla Šivica, kajti Osterca sta osebno poznala. Ti dve osebnosti sta naredili name največji vtis; bilo je tudi prvič, da sem "v živo" poslušala nekoga, ki je poznal Osterca, pomembno osebnost, ki je bil znan po vsem svetu.

Ostali dnevi so bili tematsko navezani na glasbo v obdobju med prvo in drugo svetovno vojno v različnih deželah Evrope. Največ je bilo slovaških predavateljev ter nemško govorečih, po en referat sta napisala gosta iz Danske ter Litve (to se mi je zdelo zelo nenavadno in zanimivo, kajti o glasbi iz Litve ne vem ničesar). Najbližji in tematsko najbolj zanimiv se mi je zdel referat dr. Škulja. Govoril je o cerkveni glasbi na Slovenskem (dotikal se je teme, ki jo poslušamo na predavanjih). Vsak dan simpozija se je za-

ključil s koncertom (ali dvema), vrhunec pa je bil v petek s krstno izvedbo Osterčeve opere Krog s kredo. Zdela se mi je presenetljivo dobra, če ne celo izvrstna.

Anuša Volavšek (1. letnik)

Tema letošnjih Slovenskih glasbenih dnevov je bil čas med obema vojnama, en dan pa je bil posvečen samo Slavku Ostercu.

Največji in nepozaben vtis sta name naredila prof. Lipovšek in prof. Šivic, saj sta se njuna referata močno razlikovala od drugih. Oba sta namreč poznala Slavka Osterca osebno - kot svojega učitelja. Glede na kompleksnost obravnavane snovi in na moje za zdaj še pomanjkljive izkušnje, mi še marsikaj ni bilo povsem razumljivo. Prav gotovo pa je bil simpozij zanimiv vpogled v razsežnost stroke.

Daniel Celarec (1. letnik)

Prvi dan: Zanimiv in poučen je bil prispevek Primoža Kureta o slovenskem kulturno-glasbenem ozračju po prvi svetovni vojni z vodilno dvojico Antonom Lajovcem in Matejem Hubadom. Muzikolog iz Brna je govoril o Osterčevih praških učiteljih, njegova žena pa o Osterčevem sodelovanju z Mednarodnim združenjem za sodobno glasbo. Na zelo zanimiv način je angleški predavatelj primerjal Osterčevo opero Krog s kredo z istoimensko opero Zemlinskega. Ta dan sta me pritegnila še prispevka Andreja Rijavca in Pavla Šivica. Prof. Rijavec je govoril o Ostercu kot dopisnem učitelju kompozicije (učil je Karla Pahorja). Skladatelj Pavel Šivic pa je odkrito spregovoril tudi o Osterčevih "slabih straneh", saj je znal Osterc ljudi včasih tudi prizadeti, ker je bil preveč "direkten".

Drugi dan: Zanimiv prispevek o P. Hindemithu in zvočna ilustracija njegovega igranja na violo d'amore. Prispevek o Straußovi operi Friedenstag je govoril o njeni sorodnosti z Beethovnovim Fideliem. Diether de la Motte je na svojstven, zabaven način analiziral Hindemithova dela.

Tretji dan: Popoldne je govorila muzikologija z Dunaja o Dunaju kot pomembnem središču in njegovem pomenu v zgodovini glasbe. Profesor iz Gießna je govoril o zgodovini nemškega radia. Omenil je radijsko igro Lindbergflug na besedilo B. Brechta, glasbo pa je napisal Hindemith. - Drugih predavanj tega dne nisem slišal.

Četrti dan: Pomemben za poznavanje slovenske glasbe je bil referat Eda Škulja o slovenski duhovni glasbi med vojnama. Govoril je o Cecilijinem društvu pri nas in o razmerju med posvetno in cerkveno glasbo. Citiral je Emila Adamiča: "Umetnost je ena sama. Ne smemo ločiti umetnosti med seboj". - Predavatelj in Chemniza je govoril o cecilijanstvu v Nemčiji, Manica Špendal pa o mariborskem glasbenem življenju (Vasilij Mirk, Karol Pahor).

Za zaključek 10. Slovenskih glasbenih dnevov smo šli poslušat v Maribor krstno izvedbo Osterčeve opere Krog s kredo. Pričakoval sem nenavadno, moderno opero, vendar me je zelo presenetila melodičnost glasbe in zelo lepa kostumografija.

Miha Ravnikar (1. letnik)

Moram priznati, da navkljub nekaterim dobronamernim napotkom nimam povsem jasne predstave, o čem naj bi pisal. To, da se nisem udeležil vseh predavanj, je drugotnega pomena. Najbrž je osebni vtis s simpozija tisto, kar od poročila pričakujete in boste bržkone prebrali vrsto različnih izdelkov oziroma mnenj. Kot študent prvega letnika oddelka za muzikologijo: moje umevanje glasbe je zaekrat omejeno na osnovna dejstva o času, v katerem je glasbeno delo nastalo. Spričo tega sem se prvi dan simpozija najbolj veselil predavanj O'Loughlina, Andreja Rijavca in Marijana Lipovška. Referate sem z zanimanjem poslušal. Teme so bile zanimive, spoznavanje tedanjih razmer, v katerih je nastajala glasba Slavka Osterca, prav tako.

Drugi dan sem zaradi bolezni izpustil.

Tretji dan sem predavanjem prisostvoval le dopoldan, saj sem se vseskozi počutil odrinjenega od vsebine referatov, saj so predavatelji zelo nadrobno opisovali dogodke in razmere meni tujega časa in prostora.

Opera Krog s kredo je bila po mojem mnenju prepričljivo izvedena. Namreč, ko je prišlo do bistvenih zapletov v zgodbi, sem začel nenavadno močno podoživljati dogajanje na sceni, simpatizirati z dobrim ter kovati maščevanje na zlim. Mislim, da sta za močan efekt zaslužna tako skladatelj s svojo na trenutke zelo močno ekspresijo in z občutkom za dramsko napetost. Po predstavi sem utrujen, a zelo zadovoljen odpotoval domov.

Nad simpozijem pa bi imel dve pripombi.

Premajhen poudarek slovenski glasbi med obema vojnama, saj sem pričakoval, da se bo na "Slovenskih glasbenih dnevih" govorilo predvsem o njej. Drugo (kar je posledica prvega) je to, da so razprave podajali v veliki večini tuji predavatelji. Tako sem bil (glede na zahtevost teksta in s tem poznavanja tujega jezika) prisiljen poslušati prevajalko, ki je svojo nalogo opravljala nekoliko nervozno, kar se je poznalo na razumljivosti razprave.

Suzana Ograjenšek (3. letnik)

Že deseti Slovenski glasbeni dnevi so potekali pod okriljem ljubljanskega Festivala.

Simpozij, ki se ga je udeležilo več kot trideset referentov iz desetih držav, je nosilo naslov *Glasba med obema vojnama in Slavko Osterc* in se je tako pridružil prireditvam ob letošnjem Osterčevem letu - na to obletnico je prisotne na simpoziju v Viteški dvorani Križank ves čas spominjal tudi skladateljev doprsni kip, ki je stal ob govorniškem odru. Prvi dan simpozija je bil v celoti posvečen Ostercu in je nosil podnalsov *Hommage a Slavko Osterc*, referenti pa so našega skladatelja umestili v kontekst naslova celotnega simpozija - glasbe med obema vojnama. Referati naslednjih dni so prispevali vsak svoj kamenček v mozaik medvojnega glasbenega dogajanja. Po obilici referatov se zaradi pomanjkanja časa ni mogla razviti

prava in plodna razprava; žal niti zadnje dopoldne ni bilo rezervirano za diskusijo, v kateri bi pretresli in zaokrožili vse, kar je bilo povedanega v preteklih dneh, in ki bi morala biti krona takšnega simpozija. Opozoriti je treba tudi na to, da sta uradna jezika simpozija še vedno le slovenščina in nemščina, kar je bilo v preteklih letih, ko so bili udeleženci večinoma iz starih monarhičnih dežel, še ustrezno, in smo edinega angleškega gosta pač poslušali - in bolj ali manj razumeli - tudi brez uradnega prevoda. Letos je bilo to vsekakor bolj moteče, saj je bilo prej angleških gostov več. Če se bo simpozij širil še naprej, bo morda kmalu postalo nujno oskrbeti še angleškega prevajalca.

Sočasno s simpozijem pa so potekale tudi glasbene prireditve, katerih vrhunec je bila prva izvedba Osterčeve izgubljene in spet najdene opere *Krog s kredo* v Slovenskem narodnem gledališču v Mariboru. Tako so se *Slovenski dnevi* za svoj zaključek in vrhunec prestavili v Maribor. Izvedba domače opere je vsekakor dogodek, ob katerem bi pričakovali natrpano dvorano in dih zadržujočo množico. Pa je bilo v dvorani še precej, precej prostora. (O kulturni ozaveščenosti ne bomo izgubljali besed.) Izvedba opere je bila na visoki ravni, Osterčeva glasba pa...

Tam nekje v nasmejani množici mi je manjkal samo smehljajoči se Osterčev doprsni kip, ki sem ga ves teden opazovala v dvorani Križank. Zato, da bi se mu lahko nasmehnila nazaj in mu pomežiknila. Nak, Slovenci pa res nismo od muh!

DRUŠTVENA DEJAVNOST

Izvleček iz zapisnika s tretjega občnega zbora slovenskega muzikološkega društva

Tretji občni zbor Slovenskega muzikološkega društva smo sklicali v prostorih Oddelka za muzikologijo Filozofske fakultete v sredo, 14. decembra 1994 ob 17. uri. Ker je bilo prisotnih manj kot polovica članov društva (14), smo po pravilih začeli občni zbor ob 17.30, ko smo bili tudi veljavno sklepčni.

Predlagan je bil naslednji dnevni red:

1) Izvolitev delovnega predsedstva
2) Sprejem dnevnega reda
3) Poročilo predsednika Izvršilnega odbora, finančno poročilo, poročilo Nadzornega odbora in urednice Biltena
4) Razprava o poročilih
5) Razno

ad 1

Najprej smo izvolili delovno predsedstvo. Za predsednika je bil izvoljen Tomaž Faganel, za zapisnikarja Matjaž Barbo, za overovatelja zapisnika pa Darja Frelih in Jurij Snoj.

ad 2

Brez dopolnila smo sprejeli predlagani dnevni red.

ad 3

Predsednik Izvršilnega odbora, Andrej Rijavec, je podal poročilo o delovanju društva med drugim in tretjim občnim zborom (gl. prilogo).

Finančno poročilo je na podlagi poročila o stanju poslovanja društva v letu 1994 blagajničarke Marjane Grozdanoski, predstavil tajnik, Matjaž Barbo.

Nadzorni odbor, v katerm so Katarina Bedina, Edo Škulj in Zoran Krstulović, je poročal Občnemu zboru, da po pregledu dokumentacije Slovenskega muzikološkega društva ni ugotovil nobenih pomanjkljivosti.

Sledilo je poročilo urednice Biltena, Katarine Bedina, ki je v kratkem povzela koncept Biltena SMD, kakor si ga je zamislila v 1. številki in ga deloma nadgradila glede na dosedanjo izkušnjo in odziv. Problem je videla zlasti v tem, da le stežka dobi prispevke, da je na njih treba vse predolgo čakati. Poudarila je, da si kot zdajšnja urednica želi spraviti Bilten v obliko aktualnega reagiranja na dogodke. Poskusila bo še z nadaljnjimi vabili, vendar zdajšnje izkušnje pričajo, da avtorji prispevke razmeroma lahko obljubijo in da največkrat pri obljubah tudi ostane. Reakcija na dosedanji odprti tematiki o glasbeni vzgoji ter glasbeni kritiki je pokazala, da sta ti dve območji pri nas "naglavni" problem. Uredniški koncept ostaja nespremenjen: pomeni, da želimo s tema tematskima sklopoma odpreti dialog različno mislečih - in zgolj v prid stroki.

ad 4

Poročilo urednice Biltena je odprlo nekaj perečih vprašanj, ki se tičejo delovanja našega društva in strokovne ozaveščenosti sploh. Spodbudilo je debato o poročilih, ki se je na koncu prevesila v točko "Razno".

Občnemu zboru je sledila razprava o izidih ankete društva o stanju in zaposlitvah slovenskih muzikologov.

Širše poročilo o izidih ankete je podala Marija Bergamo. Kot izhodišče za pogovor o anketi, ki jo je SMD pripravilo in izpeljalo poleti 1994 in njene izide objavilo v Biltenu št. 4, je M. Bergamo ugotavljala, da se je Izvršilni odbor SMD odločil za anketo kot legitimno obliko empiričnih glasbeno sociioloških prizadevanj, z namenom, da bi (1) prišel do približnega vpogleda v odnos, pogledov nanjo in pripravljenosti za delo članov SMD in (2)

ozavestil skupni muzikološki položaj kot izhodišče za načrtovanje bodočega dela društva. Pri pripravi ankete smo upoštevali (1) visoko poklicno izobraženost članstva (ki je vnaprejšnja zapreka za enoznačnost odgovorov, saj je dvom nujni spremljevalec mislečega človeka) in (2) izkušnje psihologije o nujni omejitvi izbora možnih odgovorov (sicer reagiranje ni več neposredno) in potrebi njihove poenostavitve.

Z izidi smo le delno zadovolji: prispelo je premalo odgovorov. Vendar: očitna je (kljub dejstvu, da večina vprašancev deluje v pedagoškem poklicu) želja večine članov po ožji muzikološki dejavnosti, kar pomeni, da se tukaj skriva vreden ustvarjalni potencial, ki društvo obvezuje. Dragoceno je nadalje spoznanje, da so vsi ohranili živ stik z glasbo (redno jo poslušajo), niso zadovoljni z doseženo strokovno razgledanostjo in nadaljujejo izobraževanje, kar vse priča o aktivnem odnosu do stroke. Glede na to, da vsi opozarjajo na primanjkljaj domače muzikološke literature, da pa se pri ugotavljanju načina preseganja takega stanja mišljenja delijo (53:47) med lastno produkcijo in prevajanjem, bo SMD očitno moralo pripraviti načrt za pospešeno izdajateljsko dejavnost in ga prediskutirati s svojimi člani. Na aktivno sodelovanje pri ustvarjanju domače in prevajanju tuje literature je namreč pripravljenih kar 70% članstva.

Anketa je pokazala, da večina članov SMD nima jasnih pričakovanj o tem, kaj naj bi ji nudilo ali pomenilo društvo. Leto bo torej moralo oblikovati "ponudbo" - tako v smislu (1) pregleda raziskovalnih področij, potreb, načrtov, projektov, kot tudi (2) pregleda izdajateljskih smotrov (originalnih in prevodnih). Po drugi strani pa bo očitno nujno delati na prestopu od sedanjega stališča članstva "društvo, to so drugi", do spoznanja "društvo, to smo mi". Vsak član društva ima pravico in dolžnost predlagati, zahtevati, delati. In ne stati ob strani.

Poročilu Marije Bergamo je sledila živahna razprava, v kateri so sodelovali vsi navzoči.

Poročilo predsednika SMD, dr. Andreja Rijavca

Gre za poročilo od našega zadnjega občnega zbora, to je 24. novembra 1993, do danes, 14. decembra 1994. Po pravici povedano, smo se hoteli srečati veliko preje, tako, da bi bili vsakoletni občni zbor tudi, med drugim, napotilo pri sestavljanju vsebinske in finantčne konstrukcije za naslednje koledarsko leto. Žal je IO to moral opraviti že do konca septembra, nakar je sledil začetek novega šolskega leta, pa "baročni simpozij" na SAZU in ljubljansko-zagrebško muzikološko srečanje, tako da smo se na koncu odločili sinhronizirati nocojšnji večer z izidom 4. številke našega društvenega biltena.

Jasno je, da smo tudi letos živeli med Scilo naših želja in načrtov ter Karibdo financiranja, ki je bilo letos - ne glede na "trofazno", podpisano pogodbo - vezano na konkretno predloževanje računov, seveda, "post festum", kar zahteva ekvilibristične finesese skiviranja novim trendom "šparanja". Kajti: treba se je prilogoditi, saj darwinizem, ki je - kot kaže - vse bolj pričujoč v našem "novem vrlem svetu", velja tudi za prizadevanja Slovenskega muzikološkega društva.

Ob treh rednih in nekaj "letečih" telefonskih sejah IO smo, konkretno:

- izdali naslednji dve številki Biltena našega društva,
- priredili (že) peto ljubljansko-zagrebško muzikološko srečanje,
- uresničili anketo društva,
- šli v tisk s prvim zvezkom "Varia musicologica",
- in še kaj, kar je razvidno iz biltenov oziroma zapisnikov IO.

Pred nami je novo leto delovanja, ki ga bomo skušali izpolniti tudi v času "mrtvega finančnega teka". Kljub temu moram ugotoviti, če pregledam moje lanske "predsedniške obljube", da je treba izpopolniti sodelovanje s sosednjimi muzikološkimi društvi (čeprav je dr. M. Bergamo zastopala naše društvo v Zagrebu pomladi letos); pred nami je tudi sodelovanje pri 10. slovenskih glasbenih dnevih, ki so posvečeni "Glasbi med obema vojnama

- in Slavku Ostercu"; predvsem pa se bomo morali pri našem nadaljnjem delu opreti na vzpodbude, ki izhajajo iz ankete društva in ki bodo ob pričujočem občnem zboru še posebej obravnavane; v mislih imamo še to zimo debatni večer o vprašanju slovenske glasbene terminologije; pri IO se je nabralo nekaj predlogov za goste predavatelje, o katerih bo še kazalo razpravljati; skratka, kaže da imamo že dovolj namigov za živahnejše društveno življenje, ki pa bo - če hoče zaživeti - potrebovalo novih, dela voljnih moči - ne le idej!

Ob koncu prosim v imenu IO našega društva, da z novim finančnim letom opravimo "rošado" v naši blagajniški službi, in sicer naj bi namesto gospe Marjane Grozdanoski, s katero smo bili več kot zadovoljni, finančne posle prevzela gospa Nuša Merlak, ki že več kot dve desetletji vrši finančne posle za MZ, ki je postal "brezdomec" in ga je IO SMD pripravljen finančno vzeti pod svojo streho.

Obiski - Dogodki - Obvestila

Pri tretjem obvestilu iz 4. številke Biltena SMD na str. 31 je pomotoma izostalo ime dr. Ivana Klemenčiča. Na mednarodnem simpoziju pod naslovom Glasbeni barok na Slovenskem in evropska glasba (13. in 14. oktobra 1994 v organizaciji Muzikološkega inštituta SAZU) je imel referat z naslovom Slogovni razvoj glasbenega baroka na Slovenskem.

Ur.

Simpozija "Glasba med obema vojnama in Slavko Osterc" (4.-7. aprila 1995) v okviru jubilejnih, 10. Slovenskih glasbenih dnevov, so se ob podpori mednarodnega programa TEMPUS in ob sodelovanju našega društva udeležili tudi prof. dr. David Greer in dr. Jeremy Dibble z znane univerze v Durhamu ter dr. Robert Vilain z londonske univerze. Obiskali so tudi sedež našega društva, kjer smo se pogovarjali o nadaljnjem sodelovanju, tako glede "mobilnosti" študentov kot tudi univerzitetnih učiteljev. Če nam bo uspelo pri Evropski skupnosti uresničiti podaljšanje programa, to je TEMPUS II, bo to imelo vsekakor ugodne posledice za nadaljnji razvoj slovenske muzikologije, zlasti mladega rodu.

A.R.

Milanska založba Disci je izdala v seriji CD-plošč, imenovani Stradivarius, skladbe Marija Kogoja za violino in klavir (Andante, Preludij. Portret, sedem skladb). Črtomira Šiškanoviča spremlja Emanuelle Arciuli, ki je plošči dodal še izvedbo celotne Kogojeve zbirke Piano (Andantino cantabile, Allegretto, Andante poco più mosso, Skica, Andantino sostenuto, Più mosso).

Glasbena šola Slovenj Gradec je priredila v dvorani Huga Wolfa v ponedeljek, 13. marca 1995 koncert samospevov ob 135-letnici rojstva nekdanjega rojaka. Pela je mezzosopranistka Alison Browner ob spremljavi Brede Zakotnik. Uvodno besedo ter izčrpen komentar k izvajanim samospevom je imela dr. Manica Špendal. - Čestitamo vodstvu te glasbene

šole in posebej g. Leskovarju, ker znajo smiselno nadaljevati širše zastavljene ambicije, ki so jih bili napovedali ob slovesni otvoritvi spominske razstave o Hugu Wolfu in njegovem slovenskem poreklu.

Slovensko etnološko društvo pripravlja kongres ob stoti obletnici slovenskih etnoloških prizadevanj. V prostorih Cankarjevega doma v Ljubljani bodo v dneh od 24. do 27. oktobra 1995 predavanja pomembnih domačih in tujih etnologov. Ob tej priložnosti načrtuje Glasbeno-narodopisni inštitut SAZU slavnostni koncert v atriju Narodnega muzeja. Nastopili bodo ljudski pevci in godci ter poustvarjalci ljudske glasbe; skladatelj Uroš Krek, Pavle Merkù, Lojze Lebič, Jakob Jež, Tomaž Svete in Vinko Globokar pa bodo krstili nova dela. Prireditev bo spremljalo nekaj razstav in žive poustvaritve v Stari Ljubljani ter okrogla miza s temo Etnologija in sodobna slovenska družba na Ptuju. V Velenju bodo takrat predstavili računalniški CD-rom ob srečanju, ki so mu nadeli naslov Informatika v etnologiji. Predsednica pripravljalnega odbora je Mira Omrzel-Trlep, trenutno mlada raziskovalka na Oddelku za muzikologijo Filozofske fakultete (pripravlja doktorat), med člani pa je tudi skladatelj Lojze Lebič, profesor na Oddelku za muzikologijo.

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije je poslalo Oddelku za muzikologijo FF odgovor, da ne bo (so)financiralo posebnega zbornika o vseh pomembnejših člankih, posvečenih osebnosti in delu Slavka Osterca. Podpisal ga je nekdanji diplomant na Oddelku za muzikologijo, povrhu še bližnji Osterčev rojak. Kaj ga lahko "opraviči" pred javnostjo in skrajno nezavednim odnosom do stroke, ki si jo je bil izbral? - Še "lepši" odgovor je poslalo isto ministrstvo Oddelku za muzikologijo nekoliko pozneje. Predložilo je v podpis pogodbo za znesek 18.000 SIT, s katerim naj Oddelek poravna predračun za prostor načrtovane razstave ob stoti obletnici Slavka Osterca, ta pa znaša 270.000 SIT! Na dobesedno žaljiv odnos kulturnega (?) ministrstva do slovenskega glasbenega izročila in prizadevanj Oddelka za muzikologijo je prizadeti oddelek ostro reagiral - in trenutno čaka... Na kaj pravzaprav? Morebitna "poprava" s strani ministrstva vsekakor ne bo mogla sprati madeža in madežev, ki si jih to ministrstvo samozadostno privošči v vodenju glasbene politike.

Dr. Svanibor Pettan nas je obvestil, da je bila v Zagrebu od 30. marca do 20. aprila letos mednarodna konferenca na temo Vojna, eksil, vsakodnevno življenje. Pripravil jo je Etnološki inštitut v Zagrebu v prostorih Matice hrvatske.

Tudi do slovenskih muzikologov je prišlo vabilo za udeležbo na mednarodnem simpoziju od 3. do 7. januarja 1996 v Canadi na temo Avstrija, 996-1996: glasba v spreminjajoči se družbi. Pokrovitelj simpopzija je avstrijski konzul v Ottawi! Idej kajpak ni mogoče razumeti drugače, kakor zgledno - državotvorno - razumevanje glasbe pri naši severni sosedi.

Ur.

NOVOSTI S KNJIŽNIH POLIC

Na Oddelku za muzikologijo FF

ANDERSON, Nicholas: Baroque music. From Monteverdi to Handel. Preface by Nikolaus Harnoncourt. With 51 illustrations. London, Thames & Hudson 1994.

BETZ, Albrecht: Hanns Eisler. Political musician. Translated by Bill Hopkins. Cambridge, University Press 1982.

BIANCONI, Lorenzo: Music in the seventeenth century. Translated by David Bryant. Cambridge, University Press 1992.

CAVE, Terence: Recognitions. A Study in Poetics. Oxford, Clarendon Press 1990.

DAHLHAUS, Carl: Schoenberg and the new music. Essays. Translated by Derrick Puffett and Alfred Clayton. Cambridge, University Press 1990.

FEDERHOFER, Hellmut: Akkord und Stimmfuehrung in den musiktheoretischen Systemen von Hugo Riemann, Ernst Kurth und Heinrich Schenker. Wien, Verlag der Oesterreichischen Akademie der Wissenschaften 1981.

GOJOWY, Detlef (Hrsg.): Studien zur Musik des XX. Jahrhunderts in Ost- und Ostmitteleuropa. Berlin, Arno Spitz 1990. GRIFFITHS, Paul: Boulez. London, Oxford University Press 1978. (Oxford Studies of Composers, 16).

GRIFFITHS, Paul: Gyorgy Ligeti. London, Robson Books 1983. (Contemporary composers series).

GULRICH, Ragnhild: Exotismus in der Oper und seine Szenische Realisation (1850-1910). Unter besondere Beruecksichtigung der Muenchener Oper. Anif/Salzburg, Ursula Muelle-Speiser 1993. (Wort und Musik. Salzburger Akademische Beitraege, 17).

HAIMO, Ethan: Schoenberg's serial odyssey. The evolution of his twelve-tone method, 1914-1928. Oxford, Clarendon Press 1992.

HALL, Michael: Harrison Birtwistle. London, Robson Books 1984. (Contemporary composers, 4)

HAMM, Josef: Das glagolitische Missale von Kiew. Wien, Verlag der Oesterreichischen Akademie der Wissenschaften 1979.

HENZE, Hans Werner: Music and politisc. Collected writings 1953-81. Translated by Peter Labanyi. London, Faber & Faber 1982.

KATALOG der Sammlung Anton Dermota. Musikhandschriften und Musikerbriefe. Bearbeitet von Thomas Leibnitz und Agnes Ziffer. Tutzing, Hans Schneider 1988. (Publikationen des Instituts fuer Oesterreichische Musikdokumentation, 12).

KOEBNER, Thomas: Handlungen mit Musik. Die Oper als Zeitspiegel, Leidenschaftsdrama, Gesamtkunstwerk. Studien. Anif/Salzburg, Verlag Ursula Mueller-Speiser 1993. (Wort und Musik. Salzburger Akademische Beitraege, 13).

KOLLERITSCH, Otto (Hrsg.): Klischee und Wirklichkeit in der musikalischen Moderne. Wien & Graz, Universal-Edition 1994. (Studien zur Wertungsforschung, 28).

KOLLERITSCH, Otto (Hrsg.): Die Neue Musik in Amerika. Ueber Traditionslosigkeit und Traditionslastigkeit. Wien & Graz, Universal-Edition 1994. (Studien zur Wertungsforschung, 27).

KRIPS, Josef: Ohne Liebe kann man keine Musik machen. Erinnerungen. Hrsg. und dokumentiert von Harrietta Krips. Wien (etc.), Boehlau 1994.

LITTLE, Karen R.: Frank Bridge. A Bio-Bibliography. New York (etc.), Greenwood Press 1991.

MAX REGER. Am Wendepunkt zur Moderne. Ein Bildband mit Dokumenten aus den Bestaenden des Max-Reger-Instituts. Susanne Popp & Susanne Shigihara. Bonn, Bouvier 1987.

MELLERS, Wilfrid: Music in a new found land. Themes and developments in the history of American music. London & Boston, Faber & Faber 1987.

MUSIKPSYCHOLOGIE. Eine Handbuch. Herbert Bruhn, Rolf Oerter & Helmut Roesing (Hg.). Reinbeck bei Hamburg, Rowohlt 1993.

PALESTRINA. Zwischen Demontage und Rettung. Hrsg. von Heinz-Klaus Metzger und Rainer Riehn. Muenchen, Edition text + kritik 1994. (Musik-Konzepte, 86).

PICHLER, Ernst: Beethoven. Mythos und Wirklichkeit. Wien, Amalthea 1994.

RUHNKE, Martin (Hrsg.): Georg Philipp Telemann. Thematisch-Systematisches Verzeichnis seiner Werke. Telemann-Werkverzeichnis (TWV). Instrumentalwerke 1. Kassel, Baerenreiter 1984.

SAMSON, Jim (Ed.): The Cambridge companion to Chopin. Cambridge, University Press 1992.

SCHREIBER, Ulrich: Opernfuehrer fuer Fortgeschrittene. Elne Geschichte des Musiktheaters. 1. Aufl. Kassel & Basel, Baerenreiter. 2 Bde. - Von den Anfaengen bis zur Franzoesischen Revolution. 1988. - Das 19. Jahrhundert. 1991.

TAIBON, Mateo: Luigi Nono und sein Musiktheater. Wien (etc.), Boehlau 1993.

WAGNER'S Ring of the Nibelung. A Companion. The full german text with a new translation by Stewart Spencer and commentaries by Barry Millington, Elizabeth Magee, Roger Hollinrake & Warren Darcy. London, Thames & Hudson 1993.

WILLNAUER, Franz: Gustav Mahler und die Wiener Oper. Wien, Loecker 1993.

CD plošče:

BACH, Johann Sebastian: Brandenburg Concertos 1, 2 & 6; 3, 4 & 5. Philharmonia Slavonica, Rudof Pribil. (Germany), Selcor 1992. DGL 2145; DGL 2146.

BACH, Johann Sebastian: Das Kantatenwerk I, II & III. Solisti, King's College Choir Cambridge, Leonhardt-Consort, Gustav Leonhardt & Wiener Saengerknaben, Chorus Viennensis, Concentus musicus Wien, Nikolaus Harnoncourt. Hamburg, Teldec 1985. 2292-42497- 2 ZL, 2292-42498-2 ZL & 2292-42499-2 ZL.

BACH, Johann Sebastian: Die Kunst der Fuge. Kenneth Gilbert, Cembalo. Hamburg, Deutsche Grammophon 1989. 427 673-2.

BACH, Johann Sebastian: Mathaeus Passion. (Solisti), La Chapelle Royale, Paris, Collegium Vocale, Gent, Philippe Herreweghe. Saint-Michel de Provence, Harmonia mundi 1985. HMC 901155.57.

CAVALLI, Francesco: Giasone. Opera en un Prologue et 3 Actes. Libreto de Hiacinto Andrea Cicognini. Michael Chance, Gloria Banditelli, Catherine Dubosc (e.a.). Concerto Vocale, Rene Jacobs. Arles, Harmonia mundi 1988. HMC 901282.84.

FRESCOBALDI, Girolamo: Canzoni & Partite. Ensemble Fitzwilliam. (France), Auvidis 1993. E 8514.

FROBERGER, Johann Jakob: Werke fuer Cembalo. Christophe Rousset, Clavecin. Freiburg, Harmonia mundi 1990. RD 77923.

GIBBONS, Orlando: Church music. (Solisti), Choir of King's College, Cambridge, Sir David Willcocks, Boris Ord. London, Decca 1959. 433 677-2.

HAENDEL, Georg Friedrich: Acis and Galatea. (Solisti), The English Baroque Soloists, John Eliot Gardiner. Hamburg, Polydor 1978. 423 406-2.

HAENDEL, Georg Friedrich: L'Allegro, il penseroso ed il moderato. Soli, Monteverdi Choir, English Baroque Soloists, John Eliot Gardiner. London, Erato 1993. 2292-45377-2.

HAENDEL, Georg Friedrich: Giulio Cesare. (Solisti), Concerto Koeln, Rene Jacobs. Arles, Harmonia mundi 1991. HMC 901385.87.

HAENDEL, Georg Friedrich: Il trionfo del tempo e del disinganno. Oratorio en duex parties. Livret de Benedetto Pamphilj. (Solisti), Les Musiciens du Louvre, Marc Minkowski. Paris, Erato 2292-45351-2.

HAENDEL, Georg Friedrich: Orlando. (Solisti), The Academy of Ancient Music. Christopher Hogwood. London, Decca 1990. 430 845- 2. (Editions de L'Oiseau - Lyre).

LEBIČ, Lojze: Queensland music za simfonični orkester. Simfonija z orglami. Atelje III za violončelo in magnetofonski trak. Tone Potočnik, orgle. Ciril Škerjanec, violončelo. Simfoniki RTV Slovenija 1994. DD 0144.

LUEBECK, Vincent: L'oeuvre d'orgue. Michel Chapuis. (France), Auvidis 1993. E 7782.

POSCH, Issac: Harmonia concertans. Ramovš Consort. Ljubljana, Klemen Ramovš Management 1994. KRM-2.

SCHOENBERG, Arnold: Erwartung. Monodram in einem Akt, Op. 17.; Brettl-Lieder. Cabaret songs. Jessye Norman, Metropolitan Opera orchestra, James Levine - conductor and pianist. (s.l.), Philips 1993. 426 261-2.

SCHUETZ, Heinrich: Musikalische Exequien op.7, SWV 279-281. La Chapelle Royale, Philippe Herreweghe. Arles, Harmonia mundi 1987. HMC 901261.

SCHUETZ, Heinrich: Psalmen Davids. The Choir of Trinity College, Cambridge; His Majesties Sagbutts and Cornetts, Jeremy West, Richard Marlow. (Cambridge?), Conifer 1991. 74321 16072 2.

STIBILJ, Milan: Mavrica za magnetofonski trak, Xystus za dva tolkalca, Shota za klavir... Seance za klavir, violino in violončelo. Ljubljana, RTV Slovenija (s.a.). DD 0150.

ŠKERJANC, Lucijan Marija: Sonetni venec dr. Franceta Prešerna. Janez Lotrič, Josip Lešaja, Juan Vasle, Slovenski komorni zbor in Consortium musicum, Mirko Cuderman, Simfoniki RTV Slovenija, Marko Munih. Ljubljana, RTV Slovenija DD 0170.

TARSIA, Antonio: Voklano-instrumentalna dela III. Sabira Hajdarević, Olga Gracelj, Juan Vasle, Igor Graselli, Tomaž Lorenz, Igor Mitrović, Milko Bizjak. Ljubljana, Ed.Bizjak 1994. EB CD 812457- 8790.

V glasbeni zbirki Narodne in univerzitetne knjižnice

Knjige:

ARTHUR Honegger 1892-1955. Katalog der Ausstelung. Zürich, Kommissionsverlag Hug & Co. 1992.

AUTOREN-MUSIK. Sprache im Grenzbereich der Künste. Herausgegeben in Zusammenarbeit mit Günter Peters. München, edition text + kritik 1993. (Musik-Konzepte, 81).

The BARTÓK companion. Edited by Malcolm Gillies. London, Faber and Faber 1993.

BURMEISTER, Joachim. Musical poetics. Translated, with introduction and notes, by Benito V. Rivera. New Haven and London, Yale University Press 1993.

CLAUDIO Monteverdi. Vom Madrigal zur Monodie. München, edition text + kritik 1994. (Musik-Konzepte, 83/84).

DEVČIĆ, Natko. Harmonijska komponenta u glazbenom djelu Ive Mačeka. Zagreb, Muzički informativni center 1994. (Musica theoretica. Knjiga druga).

GAFFURIO, Franchino. The theory of music. Translated, with introduction and notes, by Walter Kurt Kreyszig. Edited by Claude V. Palisca. New Haven and London, Yale University Press 1993.

GÄNZL, Kurt. The encyclopedia of the musical theatre. Oxford, Blackwell Publishers 1994. 2 zv.

GARRETSON, Robert L. Choral music. History, style, and performance practice. Englewood Cliffs (New Jersey), Prentice Hall 1993.

GÖTHEL, Folker. Thematisch-Bibliographisches Verzeichnis der Werke von Louis Spohr. Tutzing, H. Schneider 1981.

HOŠEK, Miroslav: Oboen-Bibliographie. Band 2. Wilhelmshaven, Noetzel Verlag 1994.

HULME, Derek C. Dmitri Shostakovich. A catalogue, bibliography, and discography. 2nd ed. Oxford, Clarendon Press 1991.

JEAN Barraqué. München, edition text + kritik 1993. (Musik-Konzepte, 82).

KARKOSCHKA, Erhard. Das Schriftbild der Neuen Musik. Celle, Hermann Moeck Verlag 1966.

KOGOJEVI dnevi 1980 - 1994. 15 let. /Napisal in uredil Franc Križnar s sodelavci/. Kanal, Prosvetno društvo "Soča" 1994.

KOMPONISTEN der Gegenwart. Herausgegeben von Hans-Werner Heister und Walter-Wolfgang Sparrer. 3, 4, 5 Nachlieferung. München, edition text + kritik 1993-1994.

KUTSCH, Karl-Josef & Leo RIEMENS. Großes Sängerlexikon. Ergänzungsband 1, 2. Bern, Francke Verlag 1991, 1994.

LINDLAR, Heinrich. Lübbes Bartók Lexikon. Bergisch Gladbach, Gustav Lübbe Verlag 1994. (Bastei-Lübbe-Taschenbuch, Bd. 61290).

MAAS, Georg & Achim Schudack. Musik und Film - Filmmusik. Informationen und Modelle für die Unterrichtspraxis. Mainz /etc./, Schott 1994.

Die MUSIK in Geschichte und Gegenwart. Sachteil 1, A-Bog. Allgemeine Enzyklopädie der Musik begründet von Friedrich Blume. Zweite, neubearbeitete Ausgabe. Herausgegeben von Ludwig Finscher.

MUSIKALISCHE Metamorphosen. Formen und Geschichte der Bearbeitung. Herausgegeben von Silke Leopold. Kassel /etc./, Bärenreiter 1992. (Bärenreiter Studienbücher Musik, 2).

NEEF, Sigrid und Hermann. Deutsche Oper im 20. Jahrhundert. DDR 1949-1989. Berlin /etc./, Peter Lang 1992.

PETERSON, Bernard L. jr. A century of musicals in black and white. An encyclopedia of musical stage works by, about, or involving african americans. Westport (Connecticut) & London, Greenwood Press 1993.

PIPERS Enzyklopädie des Musiktheaters. Band 5, Werke, Piccini - Spontini. Herausgegeben von Carl Dahlhaus und dem Forschunsginstitut für Musiktheater der Universität Bayreuth unter Leitung von Sieghart Döhring. München & Zürich, Piper 1994.

ROBINSON, Michael F. Giovanni Paisiello. Vol. 1, Dramatic works. Stuyvesant (NY), Pendragon Press 1991. (Thematic catalogue series, 15).

SCHWINDT-GROSS, Nicole. Musikwissenschaftliches Arbeiten. Hilfsmittel, Techniken, Aufgaben. Kassel /etc./, Bärenreiter 1992. (Bärenreiter Studienbücher Musik, 1).

SHERMAN, Charles H. & T. Donley THOMAS. Johann Michael Haydn (1737-1806). A chronological thematic catalogue of his works. Stuyvesant, Pendragon Press 1993. (Thematic catalogue series, 17).

SIRCH, Licia: Catalogo tematico delle musiche di Amilcare Ponchielli. Cremona, Fondazione Claudio Monteverdi 1989. (Instituta et monumenta. Serie 2, Instituta. Vol. 12).

Strauß-Elementar-Verzeichnis (SEV). Thematisch-Bibliographischer Katalog der Werke von Johann Strauß (Sohn). Tutzing, Hans Schneider 1993. (Schriftenreiche zur Musik, Bd. 6, Tb. A, Lief. 5).

WAIDELICH, Till Gerrit: Franz Schubert. Bd. 1, Texte. Dokumente 1817-1830, Programme, Rezensionen, Anzeigen, Nekrologe, Musikbeilagen und andere gedruckte Quellen. Tutzing, H. Schneider 1993. (Veröffentlichungen des Internationalen Franz Schubert Instituts, Bd. 10, Tb. 1).

WALTHER, Hermann. Bibliographie der Musikbuchreihen 1886-1990. Kassel /etc./, Bärenreiter 1991. (Catalogus musicus, 12).

WOMEN in music. An encyclopedic biobibliography. By Don L. Hixon and Don A. Hennessee. Second edition. Metuchen (NJ) & London, The Scarecrow Press 1993. 2 zv.

Muzikalije:

BACH, Carl Philipp Emanuel. Due sonate a viola di gamba e bassso, MS WQ 5634. Peer, Alamire 1990. (Fascimile series for scholars and musicians).

BACH, Johann Sebastian. Kantaten zu Marienfesten I. Herausgegeben Matthias Wendt und Uwe Wolf. Kassel /etc./, Bärenreiter 1994. (Neue Ausgabe sämtlicher Werke. Serie I, Band 28.1).

BEETHOVEN, Ludwig van. Violin-Konzert D-Dur, op. 61. Red. Igor Ozim. Mainz /etc./, Schott 1982.

BERLIOZ, Hector. Benvenuto Cellini. Acte I - Premier Tableau. Edited by Hugh Macdonald. Kassel /etc./, Bärenreiter 1994. (New edition of the complete works, Volume 1a).

BERLIOZ, Hector. Benvenuto Cellini. Acte I - Deuxième Tableau. Edited by Hugh Macdonald. Kassel /etc./, Bärenreiter 1994. (New edition of the complete works, Volume 1b).

BRUCKNER, Anton. Sämtliche Werke. Kritische Gesamtausgabe. Herausgegeben von der Generaldirektion der Österreichischen Nationalbibliothek und der Internationalen Bruckner-Gesellschaft unter der Leitung von Leopold Nowak. Wien, Musikwissenschaftilcher Verlag der Internationalen Bruckner-Gesellschaft 1951-1994. 34 zv.

CRUMB, George. Madrigals. Book 1, Soprano, vibraphone, contrabass. New York /etc./, C. F. Peters 1971.

CRUMB, George. Madrigals. Book 2, Soprano, alto flute (doubling flute in C and piccolo), percussion. New York /etc./, C. F. Peters 1971.

CRUMB, George. Madrigals. Book 3, Soprano, harp, percussion. New York /etc./, C. F. Peters 1971.

CRUMB, George. Madrigals. Book 4, Soprano, flute (doubling piccolo and alto flute), harp, contrabass, percussion. New York /etc./, C. F. Peters 1971.

CRUMB, George. Makrokosmos. Vol. 1, Twelwe fantasy-pieces after the zodiac for amplified piano. New York /etc./, C. F. Peters 1974.

CRUMB, George. Makrokosmos. Vol. 2, Twelwe fantasy-pieces after the zodiac for amplified piano. New York /etc./, C. F. Peters 1973.

CRUMB, George. Music for summer evening. Makrokosmos 3. Two amplified pianos and percussion (two players). New York /etc./, C. F. Peters 1974.

CZERNY, Carl. Systematische Anleitung zum Fantasieren auf dem Pianoforte, op. 200. Herausgegeben und mit einer Einleitung versehen von Ulrich Mahlert. Faksimile-Ausgabe. Wiesbaden, Breitkopf & Härtel 1993.

ČAJKOVSKI, Peter Iljič. Symphonie Nr. 5, e-moll, op. 64. Studienpartitur. Wiesbaden /etc./, Breitkopf & Härtel 1992.

DINESCU, Violeta. Eréndira. /Kammeroper/ nach Gabriel Garcia Márquez. /Baden-Baden, Dinescu, s. a./.

DINESCU, Violeta. Der 35. Mai oder Konrad reitet in die Südsee. Kinderoper in sieben Bildern nach dem gleichnamigen Roman von Erich Kästner. Libretto von Florian Zwipf und Ulrike Wendt. Baden-Baden, Violeta Dinescu /s. a./.

DINESCU, Violeta. Der Kreisel. Ballet nach Mörikes Märchen "Die Historie von der schönen Lau" von Olaf Gööck, Tina Schneider und Gunther Volz. /Baden-Baden, Dinescu, s. a./.

FUX, Johann Joseph. Gli Ossequi della Notte, K 305. Text von Donato Cupeda. Vorgelegt von Klaus Winkler. Continuobearbeitung von Klaus Winkler. Graz, Akademische Druck- u. Verlagsanstalt 1994. (Sämtliche Werke. Serie V, Band 3).

FUX, Johann Joseph. Missa humilitatis, K 17. Vorgelegt von Hellmut Federhofer und Rosemary Hilmar. Continuobearbeitung von Rudolf Scholz. Graz, Akademische Druck- u. Verlagsanstalt 1992. (Sämtliche Werke. Serie I, Band 6).

FUX, Johann Joseph. Requiem, K 51 - K 53. Vorgelegt von Klaus Winkler. Continuobearbeitung von Klaus Winkler. Graz, Akademische Druck- u. Verlagsanstalt 1992. (Sämtliche Werke. Serie I, Band 7).

FUX, Johann Joseph. Singfundament. Vorgelegt von Eva Badura-Skoda und Alfred Mann. Graz, Akademische Druck- u. Verlagsanstalt 1993. (Sämtliche Werke. Serie VII, Band 2).

FUX, Johann Joseph. Vier lauretanische Litaneien. Mit Trompeten. Vorgelegt von Hellmut Federhofer und Renate Federhofer-Königs. Continuobearbeitung von Klaus Winkler. Graz, Akademische Druck- u. Verlagsanstalt 1995. (Sämtliche Werke. Serie II. Band 4).

GALLUS, Jacobus. Haec est dies. Wien, L. Doblinger 1956. (Geistliche Chormusik, 119).

GALLUS, Jacobus. Pater noster. From Tomus Primus Musici (1586). London, Hinrichsen Edition; Peters Edition 1966. (Windsor series of polyphonic music).

GALLUS, Jacobus. Pueri concinite. Wien, L. Doblinger 1956. (Geistliche Chormusik, 118).

GALLUS, Jacobus. Resonet in laudibus. Wien, L. Doblinger 1956. (Geistliche Chormusik, 117).

HÄNDEL, Georg Friedrich. Kantaten mit Instrumenten I. Herausgegeben von Hans Joachim Marx. Kassel /etc./, Bärenreiter 1994. (Hallische Händel-Ausgabe. Serie V, Band 3).

HAYDN, Joseph. Divertimenti zu fünf und mehr Stimmen für Streich- und Blasinstrumente. Herausgegeben von Sonja Gerlach. München, G. Henle Verlag 1994. (Joseph Haydn Werke. Reihe VIII, Band 1).

HINDEMITH, Paul. Konzert für Violine und Orchester. Konzertmusik für Solobratsche und größeres Kammerorchester, op. 48, Frühe Fassung. Herausgegeben von Hans Kohlhase. Mainz, B. Schott's Söhne 1994. (Sämtliche Werke. Band III, 3).

HINDEMITH, Paul. Sologesänge mit instrumenten. Herausgegeben von Reinhard Gerlach. Mainz, B. Schott's Söhne 1994. (Sämtliche Werke. Band VI, 4).

HONEGGER, Arthur. Le roi David. Psaume symphonique en trois parties. Lausanne, Musik Hug Verlage 1952.

JERICIJO, Stanko. Mottetti. Gorizia, Andrea Pini 1994.

KREK, Uroš. Thème varié für Posaunne und Klavier. Wiesbaden, Breitkopf & Härtel 1980.

LASSO, Orlando di. Cantica, Responsorien und andere Musik für die Officia. Herausgegeben von Peter Berquist. Kassel /etc./, Bärenreiter 1993. (Sämtliche Werke. Neue Reihe, Band 24).

LASSO, Orlando di. Litanien, Falsibordoni und Offiziumssätze. Herausgegeben von Peter Berquist. Kassel /etc./, Bärenreiter 1993. (Sämtliche Werke. Neue Reihe, Band 25).

LASSO, Orlando di. Il primo libro de mottetti. Einfuhrung Horst Leuchtmann. Peer, Alamire 1992. (Fascimile editions of prints and manuscripts). 5 zv.

LEŠNIK, Igor. Midnight pieces for vibraphone solo. Frankfurt, Zimmermann 1994. (Pop für Percussion).

LISZT, Franz. Freie Bearbeitungen. Budapest, Editio Musica 1993. (Neue Ausgabe sämtlicher Werke. Serie II, Band 12).

MONTEVERDI, Claudio. Sanctissimae virgini missa senis vocibus ac vesperae. Peer, Alamire 1992. (Baroque, classicism and romanticism fascimile series). 8 zv.

MONTEVERDI, Claudio. Tutte le opere di Claudio Monteverdi. 2. izd. Wien, Universal Edition 1954-1968. 16 zv.

MOZART, Wolfgang Amadeus. Konzert für Violine G-Dur. KV 216. Red. Igor Ozim. Mainz /etc./, Schott 1982.

MOZART, Wolfgang Amadeus. Konzert für Violine D-Dur, KV 218. Red. Igor Ozim. Mainz /etc./, Schott 1982.

OSTERC, Slavko. Impresije (1924). Za klavir. Redakcija Igor Dekleva. Ljubljana, Edition Bizjak 1995.

PETRIĆ, Ivo. Fanfaren und nocturnes für Blechbläserquintett. Autograph-Edition. Leipzig; Dresden, Edition Peters 1983.

PETRIĆ, Ivo. Leipziger Kammermusik. Für Oboe (Englisch Horn), Viola, Posaune, Klavier und Schlagzeug. 1. Aufl. Leipzig, VEB Deutscher Verlag für Musik 1986.

PETRIĆ, Ivo. Preludij za harfo. Scherzino za harfo. Frankfutrt, Zimmermann 1965.

PRENNER, Georgius. Moteti. Transkribiral, revidiral in uvod napisal Jože Sivec. Ljubljana, Slovenska akademija znanosti in umetnosti 1994. (Monumenta artis musicae Sloveniae, 24).

ROSSINI, Gioachino. Il barbiere di Siviglia. Commedia in due atti di Cesare Sterbini. Fascimile dell' autografo. Lucca, Libreria musicale Italiana 1993. (L'Arte armonica. Serie 1, Fonti 2). 3 zv.

SCHUBERT, Franz. Alfonso und Estrella. Zweiter Akt. Vorgelegt von Walther Dürr. Kassel /etc./, Bärenreiter 1994. (Neue Ausgabe sämtlicher Werke. Serie II, Band 6, Teil b).

SORKOČEVIĆ, Antun. Gudački kvartet u C-duru. U obradbi Zorana Juranića. Zagreb, Muzički informativni center Koncertne direkcije 1992.

SORKOČEVIĆ, Luka. Sedam simfonija. U obradbi Stjepana Šuleka. Zagreb, Jugoslavenska akademija znanosti in umetnosti - Razred za glasbenu umjetnost i muzikologiju; Muzički informativni center Koncertne direkcije 1990.

SORKOČEVIĆ, Luka. Simfonija br. 8 u G-duru. U obradbi Zorana Juranića. Zagreb, Muzički informativni center Koncertne direkcije 1992.

SREBOTNJAK, Alojz. Improvizacija na Tartinija za violino solo. Ljubljana, AccordiA 1995.

ŠKERJANC, Lucijan Marija. Preludij in fuga v e molu za orgle. Ljubljana, Društvo slovenskih skladateljev 1994. (Edicije Društva slovenskih skladateljev, 1370).

ŠULEK, Stjepan. Baščanska plošča. Za mješoviti zbor. Zagreb, Muzički informativni center Koncertne direkcije 1994.

ŠULEK, Stjepan. Moje djetinjstvo. Pet gudačkih kvarteta. Autograf. Zagreb, Muzički informativni center Koncertne direkcije 1993.

ŠULEK, Stjepan. Sonata za violinu i klavir. Autograf. Zagreb, Muzički informativni center Koncertne direkcije 1991.

ŠULEK, Stjepan. S O S. Tri koncertne etude za klavir. Autograf. Zagreb, Muzički informativni center Koncertne direkcije 1991.

ŠULEK, Stjepan. Tri preludija za klavir. Autograf. Zagreb, Muzički informativni center Koncertne direkcije 1994.

WOLF, Hugo. Fragmente und Skizzen. 2. Teil, Aus dem Besitz der Musiksammlung ser Wiener Stadt- und Landesbibliothek. Vorgelegt von Hans Jancik unter Mitarbeit von Isabella Sommer. Faksimile-Ausgabe. Wien, Musikwissenschaftlicher Verlag 1994. (Sämtliche Werke. Band 19/2).

ZELENKA, Jan Dismas. Žalmy. Psalmen. Editor Vratislav Belsky. Praha, Editio Supraphon 1990. (Thesaurus musicae Bohemiae. Seria B).

Kritična poročila:

BRUCKNER, Anton. Sämtliche Werke. Revisionsberichte. Herausgegeben von der Generaldirektion der Österreichischen Nationalbibliothek und der Internationalen Bruckner-Gesellschaft unter der Leitung von Leopold Nowak. Wien, Musikwissenschaftilcher Verlag der Internationalen Bruckner-Gesellschaft 1951-1994. 7 zv.

SCHÖNBERG, Arnold. Orchesterwerke II. Kritischer Bericht, Skizzen. Herausgegeben von Nikos Kokkins und Jürgen Thym. Mainz, B. Schott's Söhne 1993. (Sämtliche Werke. Reihe B. Abteilung IV, Band 13).

CD-plošče

BACH, Johann Sebastian. Brandenburg concertos, BWV 1046-1051. Concerto in D for 3 violins, strings and continuo, BWV 1064. Concerto in A minor for harpsichord, violin, flute and strings, BWV 1044. Kammerorchester C. Ph. E. Bach; Peter Schreier. /S. l./, Philips 1993. 434 918-2

BARTÓK, Béla. Sonata for 2 pianos & percussion. - STRAVINSKI, Igor. Concerto for 2 solo pianos. Sonata for 2 pianos. Alfons & Aloys Kontrarsky, piano; Christoph Caskel & Heinz König, percussion. Hamburg, Deutsche Grammophon /1992/. (20th century classics). 437 027-2

BAUR, Jürg: Kammermusik. Igor Ozim ... /et al./. Köln, Koch Schwann 1993. 3-1198-2

BERG, Alban. Concerto for violin and orchestra. - SCHÖNBERG, Arnold. Concerto for piano and orchestra, op. 42. Concerto for violin and orchestra, op. 36. Henryk Szeryng, violin; Alfred Brendel, piano; Zvi Zeitlin, violin; Symphonie-Orchester des Bayerischen Rundfunks; Rafael Kubelik. Hamburg, Deutsche Grammophon /1991/. (20th century classics). 431 740-2

BERG, Alban. Seven early songs, piano version. Der Wein. Schliesse mir die Augen beide, /1st and 2nd setting/. An Leukon. Der Wein, concert aria with orchestra. Seven early songs, orchestral version. Margaret Marshall ... /et al./; Wiener Symphoniker, NDR Sinfonieorchester; Gennadi Rozhdestvensky, Herbert Blomstedt. Hamburg, Deutsche Grammophon /1993/. (20th century classics). 437 719-2

BERLIOZ, Hector. Fantastična simfonija, op. 14. Orkester Slovenske filharmonije; Juri Simonov. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994014

BRAHMS, Johannes. Alt-Rhapsodie, op. 53. Schicksalslied, op. 54. Gesang der Parzen, op. 89. Nänie, op. 82. Marjana Lipovšek; Ernst-Senfl-Chor; Rundfunkchor Berlin. Berliner Philharmoniker; Claudio Abbado. Hamburg, Deutsche Grammophon /1992/. 435 791-2

CAGE, John. Concert for piano in orchestra (1957-58). Atlas eclipticalis (1961-62). Joseph Kubera, piano; The orchestra of the S.E.M. Ensemble; Petr Kotik. Mainz, Wergo Schallplatten 1993. (Music of our century. Edition John Cage). WER 6216-2

CAGE, John. Works for piano & prepared piano. Vol. 1, 1943-1952. Joshua Pierce, piano; Jay Clayton, voice; The Paul Price Percussion Ensemble. Mainz, Wergo

Schallplatten 1986, 1988. (Music of our century. Edition John Cage). WER 60151-50

CAGE, John. Works for piano & prepared piano. Vol. 2, 1944-1958. Joshua Pierce, piano; Dorothy Jonas, piano; Frank Almond, violin. Mainz, Wergo Schallplatten 1988. (Music of our century. Edition John Cage). WER 60157-50

CAGE, John. Works for piano, toy piano & prepared piano. Vol. 3, 1944-1960. Joshua Pierce, piano, toy piano; Maro Ajemian, piano; Marilyn Crispell & Joe Kubera, toy pianos. Mainz, Wergo Schallplatten 1991. (Music of our century. Edition John Cage). WER 6158-2

CARNAVAL de Venise. Irena Grafenauer, flute; Maria Graf, harp. /S. l./, Philips 1994. 438 632-2

CELJSKO pevsko društvo, Mešani zbor (Celje). Celjsko pevsko društvo. 100 let. Mešani zbor Celje. Dirigent Edvard Goršič. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija /1995/. DD 0208

CONCERTOS brillantes für Flöte und Orchester. Karl-Bernhard Sebon, Flöte. Radio-Symphonie-Orchester Berlin; Uroš Lajovic. Köln, Koch Schwann 1982. 3-1313-2

DEUTSCHE Barock Kammermusik. 5. Ricercar Consort; Philippe Pierlot. Anloy, Ricercar 1992. RIC 098112

DVOŘÁK, Antonín. Scherzo capriccioso, op. 66. - BEETHOVEN, Ludwig van. Simfonija št. 6 v F-duru, op. 68. Orkester Slovenske filharmonije; Juri Simonov. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994015

EDITION Wiener Staatsoper Live. Vol. 1 - 4 /S. l./, Koch Schwann 1994. 3-1451/2/3/4-2

La FLÛTE à Versailles. Irena Grafenauer, flute; Brigitte Engelhard, harpsichord; Philharmonisches Duo Berlin. /S. l./, Philips 1993. 426 713-2

GALLUS, Jacobus. Gallusovo zvočno bogastvo. Moteti za enega, dva, tri in štiri zbore. Mešani pevski zbor Milan Pertot, Barkovlje ... /et al./. Trst, Mladika 1994. ML 001 CD

GLASBENA dediščina Slovenije. 9, Jakob Frančišek Zupan. Arije. Ljubljana, Edition Bizjak 1994. EBCD 879678

GLASBENA dediščina Slovenije. 10, Antonio Tarsia (1643-1722. Vokalno-instrumentalna dela 3. Ljubljana, Edition Bizjak 1994. EBCD 812457-8790

GOLOB, Jani. Jani Golob, skladatelj. 6. 12. 1969 - 6. 12. 1994. Ljubljana, Mačji disk 1994.

GOLOB, Jani. Lepa Vida. Koreografska fresks po motivih drame Ivana Cankarja. Izvedba Jani Golob, Bogdana Herman, Komorni zbor RTV Slovenija. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija /1995/. DD 0210

GUBAJDULINA, Sofija. Chamber music. Irena Grafenauer ... /et. al./; Kammerorchester der Jungen Deutschen Philharmonie; Mario Venzago. /S. l./, Philips 1992. (Lockenhaus collection, 10). 434 041-2

HOLLIGER, Heinz. Siebengesang. Der magische Tänzer. Schola Cantorum Stuttgart ... /et al./. Hamburg, Deutsche Grammophon /1994/. (20th century classics). 445 251-2

KAGEL, Mauricio. Exotica. Tactil. Vinko Globokar ... /et. al./. Hamburg, Deutsche Grammophon /1994/. (20th century classics). 445 252-2

LJUBLJANSKI madrigalisti. Ljubljanski madrigalisti z glasbo dvajsetega stoletja. Dirigent Matjaž Šček. Ljubljana, Ljubljanski madrigalisti 1994. LM 002

LORENZ, Tomaž. Tomaž Lorenz, violina, Jerko Novak, kitara, Franc Žibert, harmonika. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija /1994/. DD 0147

MAHLER, Gustav. Simfonija št. 4 v G-duru. Solistka Maria Sudlik; Orkester Slovenske filharmonije; János Kovács. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994013

MARIBORSKI oktet. Mariborski oktet. 20 let. Jubilejni koncert ob 20-letnici delovanja. Umetniški vodja Mitja Reichenberg, Ljubljana, Edition Bizjak 1994. EBCD 9115

MONTEVERDI, Claudio. Messa a 4 voci a cappella. Adoramus a 6 voci. Missa in illo tempore. Ensemble vocal Européen de La Chapelle Royale Paris. Philippe Herreweghe. Arles, Harmonia mundi France 1991. HMC 901355

MUSORGSKI, Modest. Boris Godunov. Anatoly Kotcherga ... /et al./; Berliner Philharmoniker; Claudio Abbado. /S. l./, Sony Classical 1994. S3K 58977

NONO, Luigi. Il canto sospeso. For soprano-, alto-, and tenor-solo, mixed chorus and orchestra. - MAHLER, Gustav. Kindertotenlieder. Song cycle on poems by Friedrich Rückert. Marjana Lipovšek, mezzo-soprano; Berliner Philharmoniker; Claudio Abbado. Frankfurt, Sony Classical 1993. SK 53360

NONO, Luigi. Fragmente - Stille, An Diotima. LaSalle Quartet. Hamburg, Deutsche Grammophon /1986/. (20th century classics). 437 720-2

ORFF, Carl. Oedipus der Tyrann. Ein Trauerspiel des Sophokles von Friedrich Hölderlin. Chor und Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks; Rafael Kubelik. Hamburg, Deutsche Grammophon /1992/. (20th century classics) 437 029-2

PEPUSCH, John Christopher. English cantatas. Ramovš consort. Ljubljana, Klemen Ramovš Management 1993. KRM-1

PFITZNER, Hans. Von deutscher Seele. Eine romantische Kantate auf Texte von Joseph von Eichendorff für vier Soli, gemischten Chor, Orchester und Orgel, op. 28. - SCHOECK, Othmar. Lebendig begraben. 14 Gesänge nach Gedichten von Gottfried Keller für Bariton, kleinen Chor und Orchester, op. 40. Chor des Bayerischen Rundfunks, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks; Radio-Symphonie-Orchester Berlin; Joseph Keilberth, Fritz Rieger. Hamburg, Deutsche Grammophon /1992/. (20th century classics). 437 033-2

POSCH, Isaac. Harmonia concertans. Ramovš consort. Ljubljana, Klemen Ramovš Management 1994. KRM-2

PROKOFJEV, Sergej. Alexander Newsky, op. 78. Cinderella suite no. 1, op. 107. Marjana Lipovšek; Orchestre de Paris; Semyon Bychkov. /S. l./, Philips 1994. 434 070-2

RAMEAU, Jean-Philippe. Les Indes galantes. Opéra-Ballet en un prologue et quatre actes. Les Arts Florissants; William Christie. Arles, Harmonia mundi France 1991. HMC 901367.69

RICCI, Federico e Luigi. Crispino e La Comare. Roberto Coviello ... /et. al./; Orchestra sinfonica di San Remo; Paolo Carignani. Bologna, Bongiovanni 1989. GB 2095/96-2

SATIE, Erik. Complete piano works. Bojan Gorišek. /S. l./ Audiophile Classics 1994. APC 101.014-101.019

SCHÖNBERG, Arnold. Gurre-Lieder für Soli, Chor und Orchester. - LIEDER der Neuen Wiener Schule. Herbert Schachtschneider, tenor ... /et al./; Symphonie-Or-

chester des Bayerischen Rundfunks; Rafael Kubelik. Hamburg, Deutsche Grammophon /1991/. (20th century classics). 431 744-2

SCHUBERT, Franz. Messe in B-Dur, D 324. Deutsche Messe, D 872. - MOZART, Wolfgang Amadeus. Laudate Dominum aus Vesperae solennes de confessore, KV 339. Ave verum corpus, KV 618. Solisten, Chor und Orchester von St. Augustin, Wien; Friedrich Wolf. Wien, Preiser Records 1990. 93 325

SLOVENSKE pesmi. Juan Vasle, bas; Leon Engelman, klavir. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija /1994/. DD 0146

SREBOTNJAK, Alojz. Alojz Srebotnjak. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija /1994/. DD 0142

STIBILJ, Milan. Milan Stibilj. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija /1994/. DD 0150

STOCKHAUSEN, Karlheinz. Aus den Sieben Tagen. Vinko Globokar, Rolf Gehlhaar ... /et. al./. Kürten, Stockhausen-Verlag 1993. 14A-G

ŠKERJANC, Lucijan Marija. Sonetni venec Dr. Franceta Prešerna. Kantata v treh delih za soliste, zbor in orkester. Janez Lotrič, tenor, Josip Lešaja, bariton, Juan Vasle, bas; Slovenski komorni zbor, Consortium musicum; zborovodja Mirko Cuderman; Simfoniki RTV Slovenija; Marko Munih. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija /1994/. DD 0170

TEREZIN. The music 1941-44. Produced by Alexander Goldscheider. London, Romantic robot 1991. RR 1941

WAGNER, Richard. Tannhäuser, uvertura in Bacchanale. - BEETHOVEN, Ludwig van. Simfonija št. 5 v c-molu, op. 67. - BRAHMS, Johannes. Madžarska plesa št. 1 in 5. Orkester Slovenske filharmonije; Michel Tabachnik. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994016

ZEMLINSKY, Alexander. Sinfonietta, op. 23. - STEPHAN, Rudi. Musik für sieben Saiteninstrumente. - REGER, Max. Suite, op. 103a für Violine und Orchester. Hans Maile, violine ... /et al./; Radio-Symphonie-Orchester Berlin; Uroš Lajovic. Köln, Koch Schwann 1983. 311 122

Bilten SMD - Izdaja Slovensko muzikološko društvo v Ljubljani
Tisk Planprint, Ljubljana
Ljubljana 1995